

TOLLER BLADET

Nr. 1 - 2018

**Lydige tollere helt til tops
Tollere som læremestre**

Skræddersyet ernæring

Hvorfor?

Viden og respekt, en filosofi som gør hele forskellen. Hundens og kattens trivsel er udgangspunktet for enhver ernæringsmæssig nyskabelse hos Royal Canin. Med serien af raceprodukter fremhæver Royal Canin den enkelte races særligt følsomme områder og ikke bare racens størrelse.

Oplev forskellen i Royal Canin's raceprodukter

ROYAL CANIN

VIDEN OG RESPEKT

www.royalcanin.dk

TOLLERBLADET

NR. 1/2018 · 19. årgang
ISSN 1601-5266

Tollerbladet udgives af

Dansk Nova Scotia Duck Tolling Retriever
Klub - specialklub under DKK

Ansv. red.

Kim Lybech
Redaktion: Ea Holmquist Jakobsen
E-mail: blad@tollerklubben.dk

Produktion

Aalborg Produktionsskole
Grafisk & Foto

Billedbehandling

Grafisk & Foto, Aalborg Produktionsskole

Deadline næste blad

20. februar 2018

Næste blad

Ca. 10. april 2018

Forsidebillede

Mariendals Rednose Snooki Atka og Camilla
Johannesen
Fotograf Åsa Eriksson

Materialer

Materialer til bladet sendes til:
blad@tollerklubben.dk

Ikke-digitale materialer returneres ikke.

Billedmateriale til bladet leveres i bedst mulige originalformat.

Billeder skal sendes som separate filer.

Bankkonto

Reg.nr.: 7046
Kontonr: 0128849
IBAN-number: DK3670460000128849
BIC-address (SWIFT-address): SYBKDK22

Oplag: 400

Tryk: Vestergaards A/S

Toll Nord kalender

Toll Nord har netop udgivet endnu en kalender – mon ikke det nu er nr. 15 i rækken - som vi siger her oppe "Årets Toller kalender".

Vi lægger alle billeder til og får denne flotte kalender samlet, trykt og omdelt/ solgt til Toll Nord's medlemmer, som hele året kan se på billederne og mindes sjove, grinagtige, morsomme, hyggelige og ikke mindst fantastiske gåture, træningsdage/ aftener eller blot en hyggestund med Tollereren i centrum.

Vi sælger denne kalender for bare 100 kroner. Skulle du være interesseret, kan du henvende dig til Toll Nord ved Marianne Kolind.

Pin-Up Tollereren

Redmound's Outright Hunter's Dixie - Kaldenavn: Dixie
Ejer: Kristian Nielsen

Leder

Jeg må erkende, at normalt, når jeg modtager DKKs blad Hund, så skimmer jeg det bare lige hurtigt, og så får det lov at vente et par dage, inden jeg læser det igennem, men oktober nummeret blev læst noget mere grundigt. Først falder man over en juniorhandler, Josefine Sandby, der var blevet Europamester med en toller. Derefter et billede af Camilla Johannessen og Findus, som er blevet Årets Lydighedshund i klasse 3. Og for at det ikke skal være løgn, så på næste side et billede af Adam Harhoff og Chili, som er blevet årets LP-hund i championklassen.

Med sådanne billeder kan man jo ikke lade være med at blive lidt stolt på vores races vegne. Når man så lægger det sammen med, at Nina Orvokki Helander-Isaksen og Felix vandt DM i schweiss i DKK, så kan vi jo ikke andet end at sige et STORT TILLYKKE til dem alle sammen med de flotte præstationer. Og så naturligvis glæde os på deres vegne, men også lidt på racens vegne, da det forhåbentlig er med til at åbne øjnene på flere mennesker for, hvad vores små, røde ræve kan præstere.

Men for at det hele ikke skal blive lyserødt og højtloftet, må vi jo også kigge på bagsiden af medaljen. Vi er en lille selvstændig klub, vi har ca. 300 medlemmer, men antallet af medlemmer øges ikke, som man kunne håbe. Når jeg sidder og kigger på Hundeweb, er der de seneste 3 år født ca. 150 hvalpe om året, men hvor er de i vores medlemstal? Hvordan kan det være, at vores opdrættere, både dem, der laver deres første kuld, og de mere rutinerede, ikke melder deres hvalpekøbere ind i klubben? Det kan umuligt være prisen, da det er gratis at melde sine hvalpekøbere ind. Det eneste, det kræver, er at sende en mail til kassereren med navn, adresse og mail adresse på de nye medlemmer, og hvis man får hvalpe i det sidste kvartal af året, får de sågar det næste år med gratis.

Når nu vi har fat i de der opdrættere, så kan jeg jo ikke lade være med at undres over, hvor de er henne på klubbens prøver, udstillinger og træninger? Hvis ikke vores opdrættere støtter op om klubbens aktiviteter og kredse, hvordan kan vi så forvente, at vi skulle kunne få nye medlemmer?

Hvis ikke vi som opdrættere servicerer vores hvalpekøbere, fx ved at lave træninger, emnedage eller hjælper dem med at få kontakt til klubben og klubbens kredse, hvordan kan vi så håbe, at de kommer ind i sammenholdet i klubben?

Når jeg kigger tilbage på den tid, jeg har været med i klubben, ser jeg, at de opdrættere, der brænder for at "arbejde" med deres hunde, også er dem, der sørger for at deres hvalpekøbere kommer til at brænde for det. Dette kan ses både på jagt, LP, udstilling og spor.

Jeg må erkende, at jeg ikke ved, hvad der skal til for at få flere opdrættere til at melde sig under fanerne i klubben, men hvis I har ideer, så skriv dem endelig til bestyrelsen@tollerklubben.dk eller fang en af os næste gang, I møder os.

Når nu jeg har været efter opdrætterne, må jeg hellere huske også at fortælle det positive. Jeg hører om flere og flere nye opdrættere, der kontakter erfarne opdrættere og derigennem får hjælp til alt fra de små ting til hvilken hanhund, der vil passe til deres tæve, samt hvad det er, der gør, at hanhunden passer. Jeg kan kun opfordre alle opdrættere, både nye som gamle, til at samarbejde og huske, at der ikke findes dumme spørgsmål. Jo mere viden vi kan få delt, desto bedre rustet er vores opdrættere, og desto mere viden får de nye hvalpekøbere.

Hvis der er noget, bestyrelsen kan gøre både for opdrætterne, hvalpekøberne og alle de andre medlemmer, så husk, at I altid kan fange bestyrelsen på bestyrelsen@tollerklubben.dk. Jeg vil her til slut takke af for denne gang. Dette bliver min sidste leder i denne omgang, da jeg ikke stiller op til bestyrelsen igen ved den kommende generalforsamling den 10. februar i Vonge. Dette betyder dog ikke, at jeg ikke længere støtter klubbens arbejde, eller at jeg ikke vil kæmpe for at sprede kendskabet til vores klub og race.

Jeg glæder mig til at se jer ved klubbens mange arrangementer.

På gensyn

Kim Lybech /Formand

Med hundene som læremestre

Tekst: Susanne Knudsen

Fotos: Lars Hudecek, Camilla Johannessen, Grete Munch, Susanne Knudsen

Mentaltræning er mange ting

Jeg har taget tilløb et par gange. Har flere gange haft lyst at skrive lidt om mine erfaringer med den mentale træning, som jeg har haft fokus på de sidste godt 2 år.

Jeg har 2 vidt forskellige tollere. *Fenja* som tager det meste med ophøjet ro. *Kaju* som let kører op i stress.

Det lærer jeg rigtig meget af og har de sidste 2 år arbejdet rigtig meget med mit mentale mindset i forhold til, hvordan jeg kan hjælpe Kaju bedst, når vi træner, men også i forhold til, hvordan jeg selv skal skifte mode, når jeg skal træne med dem begge.

Min start

Den oplevelse, der fik mig til at starte på min mentale træning, var min allerførste lydighedsprøve med Kaju: LP1 Tollerdays i Vallensbæk 2015. "Puha, nerver i stor stil". Allerede inden vi kom på stævnepladsen, havde jeg vel været på WC de første 5-6 gange. Appetitten var på et meget lille sted, og alt blev dobbelttjekket x7, om vi nu havde husket det hele.

Kaju stressede og viste mig tydeligt: "Du er helt væk. Du er slet ikke som den, jeg plejer at arbejde med!" Det var tydeligt at se, at han meget hellere ville være udenfor ringen og bare kigge på. Nok egentlig helst i sit bur i bilen!

På trods af min nervøsitet fik vi på en eller anden måde arbejdet os gennem prøven og kom ud med en 1. præmie, men jeg tudede, da jeg kom ud af ringen af lettelse over, at vi kom igennem. Jeg anede ikke hvordan, og nogen nydelse var det i hvert fald slet IKKE!

Herefter besluttede jeg, at jeg måtte have hjælp til at komme videre med det mentale arbejde i forhold til det at gå til prøve.

Så dukkede Lea Nor pludselig op i min nyhedsstrøm på Facebook. "Mental Power" hed hendes online kursus. "YES," det var lige det, jeg havde brug for.

Jeg studsede godt nok lidt over underteksten: "It's not about the dog". Det handlede 100 % om mig og mit syn på verden, og hvad jeg havde med i den mentale rygsæk fra barndommen. Om at få væltet de gamle skeletter ud af skabene og få afsluttet alle de gamle tåbelige ting, som jeg brugte al for meget energi på at brokke mig over og have dårlig samvittighed over. At vide, at jeg selv kan ændre det meste i mit liv, bare ved at "tage nogle andre og positive briller på" er en kæmpe gave. At bruge krudt på at forsøge at fixe andre, mennesker som dyr, er omsonst! Skal noget ændres, kan kun du selv gøre det. Som Sosu-hjælper har jeg også på jobbet rigtig mange eksempler på ting og rammer, jeg ikke kan ændre på.

Kaju bestod schweissprøven 400m/3t i efteråret 2017

Politiske beslutninger, fysiske rammer i arbejdet eller svære beboere med komplekse diagnoser. Det eneste, jeg kan, er at tilbyde min hjælp og evt. ændre min egen fremtoning eller energiniveau, når jeg kommer ind på deres stue.

Det mentale arbejde har været utroligt givtigt i min kontakt til f.eks. de demente beboere, vi har. De mærker lynhurtigt mit spændingsniveau, om jeg har travlt eller ikke mentalt er til stede i nuet.

Kaju, min eminente læremester...

Hold nu op hvor har den knægt lært mig mange ting om træning, mig selv, min selvtillid, mine issues på krop og sjæl, men mest af alt om stress og sprog hos hunde. 100 % stressfri i alle situationer findes ikke! - Bare at skrive det er en kæmpe, kæmpe lettelse. Så vi tager den på en anden måde, nemlig gennem mig og mine følelser, issues og relationer. Ergo at vi træner der, hvor vi føler os frie og glade. Før var vores træning meget sammensat. Forstået på den måde, at vi havde en masse idoler, dygtige hunde og førere, som vi stilede efter at efterligne så godt som muligt.

Tollerdays 2015. Et billede, der fortæller Susanne alt.... Kaju søger Susannes opmærksomhed, men Susanne er i sin helt egen verden og ignorerer ham totalt

Træne som den og den og den. Fri ved fod som den dér hund, springe som en anden og apportere som en tredje.
 Resultat: Totalt uopnåelig succesrate, hvilket giver dårlig energi og middelmådige resultater i øvelserne. Hele tiden rette og fixe ham.

Det giver en totalt forvirret hund, som hele tiden forsøger, men aldrig kan gøre det godt nok, fordi succeskriteriet er på et helt uopnåeligt højt niveau.

Nej vi skal træne som os selv. Selv beslutte, hvordan øvelser skal se ud lige nøjagtig for OS. Ellers kan jeg jo ikke belønne for at gøre det rigtige.

Og hvis ikke jeg selv ved, hvordan en øvelse skal se ud for os, så kan jeg heller ikke være ens hver gang i mine kriterier for, hvad jeg vil belønne.

Uanset hvad Kaju gør, spejler han mig! Spejler mine følelser. En klassiker. Konkurrencenerverne som jeg startede med at skrive om.

JEG er nervøs, hvilket medfører, at Kaju bliver nervøs, stresser, gør, piber, stivner eller løber fra mig.

Uanset hvilken adfærd viser han mig: "Du er anderledes. Jeg har svært ved det her, for du er i modstand på et eller andet".

Det er ikke de små sommerfugle i maven, jeg taler om. De er den gode spænding, som vi kan bruge til at præstere bedst muligt. Derimod taler jeg om de store sommerfugle, som har indflydelse på appetit, toiletbesøg, handlekraft og overblik. Dem, som er angstprovokerende og direkte kilde til frygt for nogle mennesker og hunde.

Kan vi træne det?

Ja! Heldigvis. Men det kræver tid og beslutsomhed. Og jeg bliver aldrig helt færdig, men jeg får lettere og lettere ved at styre følelser og bruge dem positivt.

Det kræver for det første indre ro. Indre ro er den tilstand, hvor du ikke påvirkes af noget - larm, personer, gøremål, dårlig samvittighed. For at kende den tilstand kræver det, at jeg tør og kan mærke efter. Tør bruge tid på mig selv, og vide det er ok at bruge tid på mit mentale jeg, og at jeg tør være i en proces, jeg ikke ved, hvordan ender. Det er mange ting og mange forskellige ting, viser det sig: "Barndom, kommunikation, tage 100 % ansvar for, hvad vi laver, ikke prøve at fixe andre ej heller mine hunde! Perfektionisme. Spejlteori og følelsernes vibrationskala. Stå ved egne behov. Slippe alt og bare være, uden at føle dårlig samvittighed".

Hvad har jeg lært af "Mental power"?

Det ændrede hele min måde at leve på, træne hund på og se verden på. Intet mindre.

Det handler ikke om hunden, det handler om mig og mine følelser. Har jeg ikke styr på mine egne følelser, hvordan skal min hund så have det?

Verden er ikke, som verden er. Verden er, som vi er - afhængig af hvilke øjne, vi ser den med.

Vælger jeg at se verden positivt og med muligheder, så vil jeg også lykkes med mine drømme og største ønsker.

Lev i nuet - alt andet har vi ingen indflydelse på. Fortiden kan ikke ændres, men vi kan vælge at afslutte gamle issues og afslutte relationer, der ikke nærer os mere. Fremtiden kender ingen, og vores mål gør os ikke lykkelige! Kun et øjeblik så finder vi er nyt mål og endnu et nyt! - Mere vil have mere!

Det vigtigste for mig er at leve i nuet og nyde at være i processen på vej til målet.

Vi kan ikke fixe andre, kun ændre noget selv. Uhh, det er en af de svære. Jeg har haft og har stadig kæmpe issues her. Det er så let at sige, at andre skal ændre adfærd, og så er alt godt. Vel er det ej, der er kun én, du kan ændre på, og det er dig selv! Brug ikke krudtet på noget, du alligevel ikke kan ændre.

Såsom regler og love i samfundet, ydre omstændigheder som offentlige instanser, verdens grusomheder og vejr og vind. Dette er ikke det samme, som at vi ikke må have en mening om tingene. Vi ødsler bare vores power væk, hvis vi bruger al for meget tid i modstand på disse ting.

2 år uden prøver

Jeg valgte at tage Kaju ud af lydighedsprøver i 2 år. Først i år til Tollerdays fik han lov at prøve igen og tilbage i den nye Klasse 1. Mit eneste fokus var, at vi skulle have en skøn oplevelse og så afprøve, om vi begge kunne bevare roen både op til prøven og igennem den. "Weee". Det var en noget anden oplevelse end

første gang. Vi var absolut ikke fejlfri. Det var middagstid og pølserne stegte på grillen, og det duftede skøøønt, men vi var på, og vi var på SAMMEN.

Så kunne pølser være pølser, og vi var begge mere afslappede end nogen havde set os før til prøve, tør jeg godt sige.

Laver du det rigtige med din hund?

En anden ting. Vi har her i løbet af året også fundet ud af, at det måske ikke er LP vi skal bruge mest krudt på, Kaju og jeg. Vi fik i foråret mulighed for at prøve at gå schweissspor hos Nina Orvokki Helander-Isaksen. Først var jeg helt væk! Helt ny verden med helt andre mennesker og hunde. Det var meget overvældende. En super oplevelse med Kaju, men jeg syntes alligevel ikke, jeg helt havde kontrol over, hvad der foregik. Meget vigtig læring: "Jeg er kontrolfreak og elsker at vide, hvad

Susanne har med stor succes arbejdet med det mentale de seneste 2 år

der skal foregå - HELE TIDEN!" Det har så vist sig siden, at det var nøjagtig det, jeg skulle lære af den tur.

At slippe ham fri til at arbejde.

Det var den fedeste og vildeste erkendelse. Vi kom med på sporholdet fra midt i august, og bestod 400m/3t prøve den 10. september, hvor han gik en drøm af et spor og blev dagens bedste på 400m/3t.

Vi vil stadig træne lydighed mv, men prøverne bliver på sporet ude i skoven. Her er vi frie.

Jeg skal selvfølgelig understrege, at der er mange andre coaches og trænere, som arbejder med dette.

Og ovenstående er min egen oplevelse med MIN rejse med mine hunde med Lea Nor som coach.

Potedask fra Susanne og Kaju

DUMMYSHOPPEN.DK

Leverandør til de danske jagt- og markprøvehunde

DUMMYVEST PROFI

Ny model i oilskind

- Perfekt til aflastning af ryg og skuldre
- Skrålommer og stor baglomme
- Mange lommer til træningsudstyr mv.
- 5 størrelser XS, S, M, L, XL - (er store i størrelserne)

inkl. gratis navn

Sikkerhedsfarve med refleks, til ryg og front.

- så ses du også på jagten!

WetDog - Dansk design

Verdens mest absorberende hundekåbe
Absorberer 80% af fugten fra pelsen inden for 10 minutter

inkl. gratis navn

TRÆNING I FARVER

Masser af mulighed for god træning

F.eks. kanvasdummyer i 12 farvevarianter

FÅ GRATIS NAVN PÅ DIN DUMMY!

Køb minimum 5 dummyer og vi giver dig gratis navn på. Det gælder på alle kanvasdummyer, også hvis du køber en taske eller vest, bare du køber minimum 5 styks i alt.

RABAT VED KØB AF FLERE VARER

På flere af vores varer er der 2 priser, en 1 styks og en 10 styks pris.
Køb 10 eller flere varer - spar op til 15%

DUMMYSHOPPEN.DK

Leverandør til de danske jagt- og markprøvehunde
Kronborgvej 3 - 8381 Tilst - 87 45 09 02

To tollere helt til tops i lydighedsringene

Hvert år dyster nogle af Danmarks lydigste hunde om at vinde Dansk Kennel Klubs (DKK) prestigefyldte konkurrence Årets Lydighedshund.

Der konkurreres i fem klasser - Klasse 1, 2, 3, Championklassen samt Eliteklassen.

Deltagerne samler året igennem points ved DKKs internationale lydighedsprøver, og de fem ekvipager, som sammenlagt har opnået flest point ved tre af konkurrencerne, kvalificerer sig til finalen, som i år blev afholdt i Ballerup den 24. september.

Resultaterne fra kvalifikationsprøverne lægges sammen med de point, der opnås i finalen.

Den hund, der sammenlagt har opnået flest point i hver klasse bliver "Årets LP-hund".

Normalt er de tre højeste klasser massivt domineret af border collier. Og det er ikke usædvanligt, at alle de fem klassevindere er border collier. Men i år slog tollerne til!

Da finalerne var afviklet, stod Camilla Johannesen og Mariendals Rednose Snooki Atka ("Findus") øverst på podiet i Klasse 3, og Adam Harhoff og "Chili" havde vundet titlen som Årets LP-hund i Championklassen.

I sandhed imponerende præstationer af begge ekvipager.

Vi ønsker stort til lykke jer begge to og jeres dygtige hunde. Det må da siges at være TOLLERPOWER!!

Læs her de to vinderes beretninger.

Årets lydighedshund i Klasse 3

Findus / Mariendals Rednose Snooki Atka

Tekst: Camilla Johannesen. Fotos: Åsa Eriksson, Camilla Johannesen, Brian Esbensen

Camilla og Findus øverst på skamlen som Årets LP-hund 2017 i Klasse 3

Gennem året havde vi samlet point til deltagelse i Årets Lydighedshund i DKK.

Pointene kan samles gennem året fra 1/1 indtil afholdelse af finalen.

Vi startede årets pointindsamling i Roskilde i slutningen af april med et ikke særlig pynteligt resultat, da vi mistede en hel øvelse. Dog stadig med en 1. præmie og hæderlige 272 point ud af 320.

Vores næste internationale konkurrence var i Vejen i juni måned, hvor vi skulle forsøge os både lørdag og søndag. Det gik noget bedre her, lørdag vandt vi klassen med 304,5 point. Og søndag gik det næsten ligeså godt med 299,5 point. Det så lyst ud i forhold til kvalifikation.

Det, som jeg synes, der gør Årets Lydighedshund så prestigefuld, er, at det kun er ved de internationale konkurrencer, man kan samle point, at der kun er 5 pladser i finalen, og at det er (i år) de i alt 4 bedste resultater, der tæller.

Den tredje omgang internationale konkurrencer var dagen efter DM i august måned i Odense. Vores DM var ikke gået SÅ godt. Findus havde syntes, at underlaget var ulækkert, fordi der weekenden inden havde været Grøn koncert, så der var stadig en del affald og mærkelige lugte i underlaget, så vi havde mistet vores rundt om, apport og springøvelse.

Søndag viste sig dog at være en god dag for vores samarbejde. Trods lidt småfejl og skævladser hist og her lykkedes det os at få forbedret vores point, da vi fik 291,5 point.

Mariendals Rednose Snooki Atka - aka Findus

På dette tidspunkt var der dog stadig flere internationale konkurrencer tilbage, og det var ikke til at vide, hvor mange konkurrencer som pludselig ville dukke op.

Det viste sig dog ikke at være tilfældet. Vi fik lov at komme med til Årets Lydighedshund 2017 i klasse 3 i Ballerup.

Lørdag var sidste omgang kvalificerende konkurrence, og vi stillede op for at teste omgivelserne og prøveformen. Det var en ikke særlig sjov prøve rent resultatmæssigt, men der var, som der altid er, når 10-tallerne udebliver, masser af læring at tage med sig. Først kiksede vi vores indkald med stop, da jeg blev forstyrret af nogle gøende hunde. Vi arbejder jo meget med, at vores hunde skal kunne klare alle mulige forstyrrelser, men det skal vi jo også selv kunne.

Dernæst kiksede vi feltet, da Findus lod sig forstyrre af nogle løbske tæver tæt på ringen. Vores første 2. præmie i LP nogen-sinde. Det er altså levende væsener, vi er ikke robotter, og det er hundene heller ikke!

Hjem at tænke og finde energi. Min nærmeste konkurrent lavede en rigtig flot prøve lørdag, og fra at have et forspring på 10 point, var jeg nu et point bagud.

Søndag fik jeg styr på de løbske tæver. De blev flyttet væk fra lydighedsringen, hvor de ikke må være. Jeg huskede at holde fokus på mine opgaver i ringen og ikke flagre rundt og socialisere for meget, det måtte jeg vente med, til vi havde været inde.

Jeg lavede nogle groundingøvelser og forbindelsesøvelser og holdt mig ellers på bedste vis i mit telt, så jeg ikke kom til at miste fokus... MIN HUND... ikke point, ikke øvelser, ikke pokaler... giv slip på alt det, og koncentrer dig om forkommandoer, om dine signaler, om at støtte hunden, elske hunden uanset, hvad der måtte ske før, under og efter prøven.

Og så på banen!

Fri ved fod, hvor hunden skal følge føreren rundt i pladsposition, gik fint. Han havde et par skæve pladser og lidt flagren i et par vendinger. Dette er en af vores yndlingsøvelser, og har været det fra Findus lærte positionen, vores samarbejde får energi af denne øvelse. Vi fik 8,5 for denne øvelse.

Stillingskift, svært for Findus, der gik lidt snus i den, så ved første skift trådte han frem. 9 point.

Dirigeret apport. Da Findus også dyrker DCH, hvor hundene skal aflevere siddende foran føreren, havde jeg valgt at gøre det i DKKs

afleveringer også (keep it simple). Det giver dog dobbelt så mange "muligheder" for skævsidninger, da hunden både kan sidde skævt i pladspositionen og foran. Her i dirigeret apport sad han skævt, så 9,5 point.

Rundt om, apport, spring. Placeret samme sted som dagen inden, hvilket jeg klart tror, gav en fordel for os, som var oppe begge dage. Superflot øvelse, som dog afsluttedes med en skæv plads, så 9,5 point.

Positioner under gang, hvor hunden skal sidde, stå og dække, mens føreren bevæger sig fremad, vender rundt, og tager hunden med og fortsætter frem til næste position. Her fik vi 10. Dagen inden mistede han en af positionerne. Dette er også en meget usikker øvelse.

Indkald med stop. Hvor hunden dækkes af, føreren går 25 meter væk, kalder hunden ind og får den til at stoppe ved 12,5 meter mærket. Han var lidt lang tid om at standse, da han havde meget fart på og ikke havde border colliernes hurtige stop. 8,5 point.

Så kom den spændende fremsending, som vi kiksede om lørdagen, men søndag gav den 10!

Så var der bare næseprøven tilbage, hvor hunden skal finde en trækloids med førerens fært blandt 6-10 andre pinde med prøvelederens fært på. 9,5 trods afslutning med lige plads og lige i sidde foran.

Til helhedsindtryk fik vi 9 trods lidt stress.

I alt blev det til 1195,5 point ud af 1280 mulige point.

Det var en kæmpe oplevelse at få lov at komme ind i store ring og få overrakt blomster, og blive fotograferet på podiet sammen med de andre vindere.

Da jeg kom ind i teltet og skulle belønne, græd jeg bare af taknemlighed over at have det samarbejde med Findus, som jeg har. Og heldigvis er der en masse ting, vi skal nå endnu.

I 2018 skal vi debutere i DKKs Championklasse og i DCHs Eliteklasse. Findus er virkelig en soulmate og en perfekt trænings- og konkurrencemakker til mig!

Chili Årets lydighedshund i Championklassen

Tekst: Adam Harhoff - Fotos: Semko Balcerski, Al Brian Dalager, Brian Esbensen

Vi fik Chili, da hun var 4 måneder gammel. Hun havde kun kendt til livet i en kennel, hvor hun tilbragte dagen i en lille hundegård med sin mor og to brødre, omgivet af andre hunde, som gæde meget, i små gårde. Vi fik lov til at tage hende ud af buret og teste hende. Det var som om, hun vidste, det var en test – for hun gjorde alt det rigtige – inkl. at kigge os dybt ind i øjnene: "Tag mig!" Det var ikke til at stå for!

Chilis glæde varede kun kort – efter et nødtørftigt bad blev hun skræmt fra vid og sans, da hun skulle køre bil for første gang. Tre timer efter kom hun indenfor i et hus for første gang. Chili besluttede sig for KUN at være hos min hustru Lene, og at alle andre var farlige. Inkl. mig. Det skal siges, at ALLE hunde går hen til Lene først – dér er det helt klart bedst og mest trygt! Lene var super til at give Chili så meget tryghed, at hun kunne tage imod resten af familien. Men her startede Chili og jeg.

Det tog mig tre uger, inden jeg vandt Chilis tillid så meget, at vi kunne gå vores første tur sammen. Lene og jeg fik den gode ide, at måske lidt træning ville give hende noget selvtillid, og at det ville gøre, at alt det nye ikke virkede så skræmmende. Som sagt så gjort. Vi fik tilmeldt hende til et håbløst hvalpekursus – det var for nemt. Så tog vi på nogle af DKKs kurser i klasse 1.

Chili synes, det er fantastisk at træne. Der er opmærksomhed, man får ros, der er en bold og – bedst af alt – der er ostebidder! Og det sker hver dag! Wow! Ostebidderne er de gode nede fra Rema 1000, hvor de har den gode Gouda! Mums! Ja, jeg nupper også et par godbider - det jo efter arbejde, så jeg er også lidt sulten.

Vi træner ca. 45 minutter, som vi kombinerer med en gåtur, så det hele tager ca. en time. Det gør, at Chili er helt rolig om aftenen. Hun vil gerne lege, hvis vi opfordrer til det, men er i øvrigt tilfreds. Hun blev mindre skræmt og mere nysgerrig. Vi har opnået, hvad vi ville.

Adam og Chili øverst på skamlen som Årets LP-hund 2017 i Championklassen

Så hvorfor så ikke prøve at gå til prøve? Det skete i Hillerød i 2015, hvor Chili var 10 måneder. 1. præmie i lydighed Klasse 1 i første forsøg. Med en fører, der ikke var særlig rutineret. Det er utroligt, så meget man kan gøre forkert, når der er en dommer der kigger på en.

Når man er god til noget, så er det ligesom at vinde en kagekonkurrence. Du får mere kage. Sådan er det også på job. Bliver du god til det, så får du mere arbejde. Således tænkte Lene og jeg. Chili fik lidt større udfordringer og mere træning. Første jul og nytår med Chili nærmede sig. Lene og jeg tænkte, at vi ville sikre, at hun ikke blev bange nytårsaften og skød et par skud af fra en startpistol. Så stemplede

Chili ud - en skudræd jagthund? Suk. Nå, men Chili og jeg tog ud til Golfklubben på Amager, ca. 3 km fra politiets skydebaner, og gik en tur hver lørdag og søndag formiddag i ca. 8 uger. Det tager kun 3½ timer inkl. transport hver gang. Til sidst kunne vi træne inde på pladsen ved skydebanen, mens der var en eller anden, der hysterisk tømte et let-maskingevær på en af skydebanerne.

Chilli tog 1. præmie i første forsøg i Klasse 2, da hun var 14 måneder. Det blev i øvrigt holdt i en bundfrossen hal - Chili syntes, det var ok – det hedder jo ikke Nova Scotia for ingenting – men hele mit skellet inkl. mine tænder klaprede vildt, og jeg måtte forsikre dommer om, at der absolut ikke var tale om ekstra kommandoer, men hvor svært er det her med hundetræning? Det går jo vildt nemt at få 1. præmier. Måske skulle vi prøve med klasse 3. Der sker fire skift i klasse 3. Det første er, at øvelserne er sværere og mere komplekse.

Shaggy Tollers Northern Twist - aka Chili

Den andet er, at de andre er væsentligt bedre, og du møder nogle virkelig gode hundeførere. Det tredje er, at de andre hunde ikke er røde – de er sorte og hvide og super hurtige. Det fjerde, der sker, er, at de flinke dommere er knapt så flinke. De ser alt! Det er uhyggeligt, hvor meget feedback man kan få på en prøve, der tager små 15 minutter! Chilli og jeg fik 255 point første gang, vi var til prøve i klasse 3. Man skal have 256 point for at få en 1. præmie. Jeg bemærkede det overfor dommeren, som smilede sødt og sagde: "Surt hva', nå men I må jo bare klø på!". Næste dag fik vi 254 point ved en anden dommer.... grrrrg argh (svært at formulere den følelse).

Der skal tre 1. præmier i klasse 3 for at blive Dansk Lydigheds Champion, og Chili opnåede den titel inden hun blev 2 år - DKLPCH. Samtidigt kom der en rød hund på podiet oftere og oftere. Nogen gange endda dagens vinder. Specielt at vinde lydighedskonkurrencen i Border Collie Klubben var en stor ære. Fik helt lyst til at synge "vi er røde, vi er hvide", men det ville nok ikke falde i god jord.

Adam, Chili og LP-dommer Brian Esbensen ved Tollerdays 2017

Nu var vi kvalificerede til at gå op i Eliteklassen. Går man op i Eliteklassen, må man ikke give godbidder, og krav til præcision bliver meget højt, som i at man virkelig skal have lyst til at få nogle lammetæv. De andre ekvipager i Eliteklassen er Danmarks bedste, og de er sindssygt dygtige.

Det følte jeg, hverken Chili eller jeg var parate til. I Danmark har vi mulighed for at tage en mellemting mellem klasse 3 og Elite, der hedder Championklassen. Øvelserne er de samme som i Eliteklassen, men man må give godbidder mellem øvelserne, og øvelserne bliver bedømt som i klasse 3. For at blive Årets LP-Hund skal man tage pointene fra de tre bedste Internatio-

nale prøver, man har været til, plus resultatet på prøven, den dag Årets LP-Hund bliver afgjort. Vi var tre point efter, da vi startede weekenden, hvor Årets LP-Hund blev afgjort, så der var spænding til det sidste!

På dagen leverede Chili Tollerpower! 295,5 point, som er et vildt godt resultat! Hun blev Årets LP-Hund 2017 i Championklassen, inden hun blev tre år gammel! Rød på toppen af podiet er bare sejt!

Uanset, så er prøverne jo for min og Lenes skyld. Det gør, at vi har noget at arbejde op imod og motiverer os til at træne med Chili. Træning er helt klart det, som Chili sætter mest pris på. Den daglige kontakt/det daglige samarbejde og følelsen af, at hun gør det rigtige, skaber en glad hund. Det gør også, at vi kan have Chili med alle vegne. På sejltur i åben motorbåd, på lange bilture, på mountainbike, hos venner, på restaurant (det må man sydpå og på Bornholm), på hotel, og når vi ude at svømme sammen.

Undervejs har Chili og jeg fået rigtig mange gode råd og hjælp fra lydighedsfolket. Det er dommere, trænere, dygtige hundeførere, som alle gerne vil hjælpe en til at gøre det endnu bedre. Jeg kan kun reklamere for at gå til lydighed. Det udvikler både hund og fører. Det er både sjovt og udfordrende. Det er et forum med søde engagerede mennesker, der kan deres kram, og som ikke er bange for at dele deres viden eller et kram for den sags skyld. Og det gør, at man får en mere lydige hund, med alle de fordele det giver i dagligdagen.

World Dog Show 2017 og German Winner Show i Leipzig

Tekst: Annette Stentsøe og Christine Nørskov Sørensen

Fotos: Jesper Schulz

Christine og Wallaces søn Jasper

Helt tilbage i vinteren 2016/2017 aftalte vi, at vi skulle til World Dog Show i 2017. Det skulle i år foregå i Leipzig, som jo er indenfor en overkommelig afstand af Danmark. Som navnet siger, er det en verdensudstilling, og dermed placeres den også forskellige steder i verden afhængig af hvilke lande, der byder ind på at afholde den.

Hotel blev booket samtidig med tilmeldingerne, der blev foretaget i juni måned. Det var super heldigt, at vi fik meldt til så tidligt, da der var deltagerbegrænsning på German Winner Show, og der blev meget hurtigt udsolgt. At det så er en lille smule svært at forudsige, hvilken pelskvalitet ens hund har 5 måneder senere, er en helt anden snak, men der er jo lige betingelser for alle.

Da Annette bor i Jylland og Christine på Sjælland, var der lidt logistiske udfordringer i samkørslen, men efter lidt snak frem og tilbage blev løsningen, at Annette hentede Christine, og vi

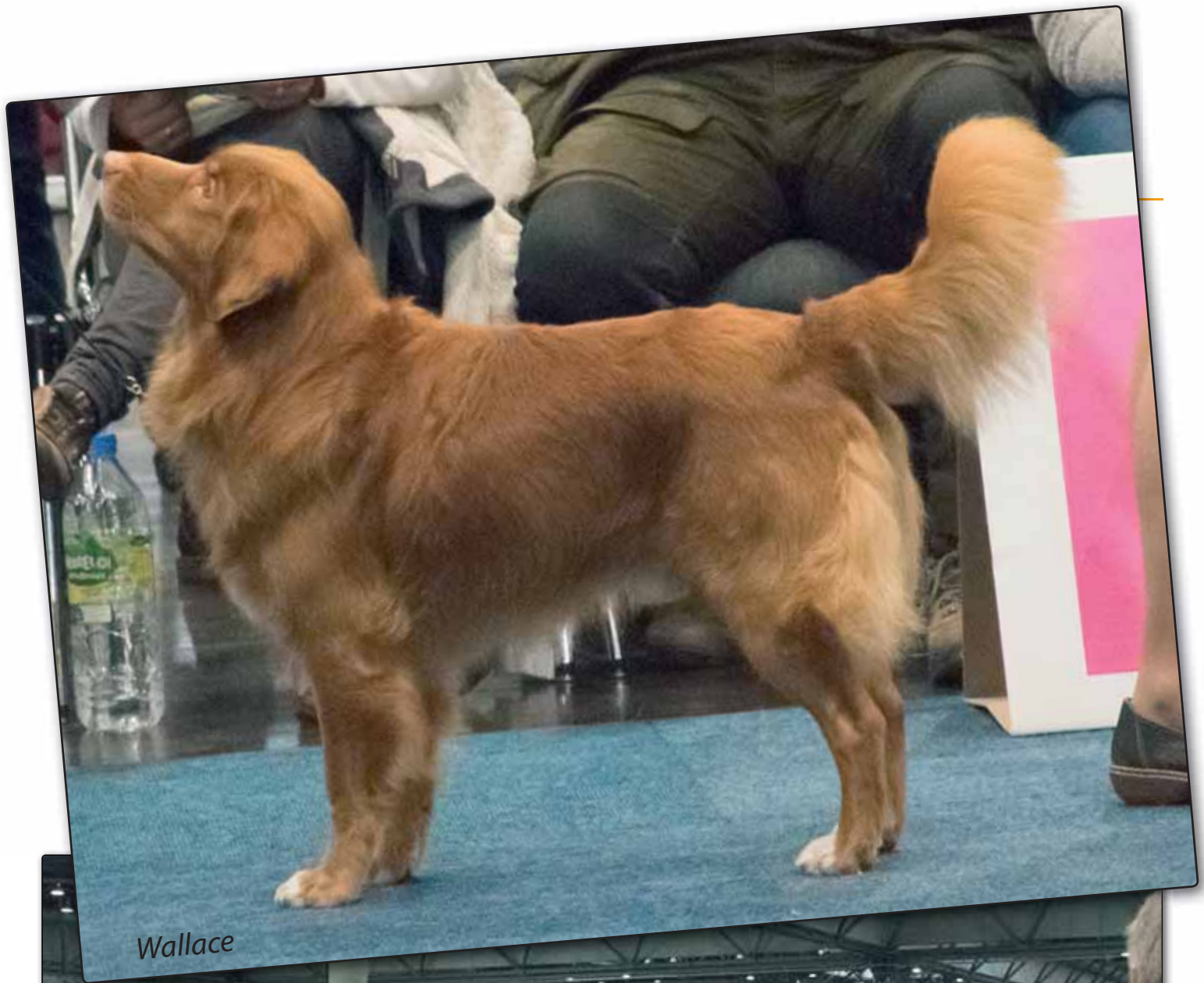
tog turen over Gedser/Rostock. Det viste sig at være det kloge vejvalg set i forhold til vejarbejde og nok også trafikmængde.

Vi tog af sted tirsdag morgen den 6. november. Vi havde planlagt tirsdagen til transport, da German Winner Show lå onsdag og WDS om torsdagen. Turen gik fuldstændig uden problemer, men dog med de obligatoriske fartnedsættelser omkring vejarbejde på den tyske autobahn, men ingen stop pga. vejarbejde eller uheld.

Vi ankom sidst på eftermiddagen til vores hotel i Saale ca. 30 km nord for Leipzig. Vi fik hurtigt tjekket ind, bestilt bord til aftensmad på hotellet og fik luftet hundene efter køreturen. Hotellet viste sig at være et lille og utrolig hyggeligt hotel med en rigtig fin restaurant, hvor vi endte med at spise alle dagene, hvilket var dejlig praktisk, og så måtte man endda have hund med i restauranten. Morgenmadsbuffeten var et helt kapitel for sig, med alt hvad hjertet kunne begære. Det viste sig også at være en stor fordel, at Annette har nogenlunde styr på det tyske, da engelsk ikke gik an hos andet end en enkelt eller to af personalet. Ud over os boede der også en lille gruppe andre danskere med forskellige racer, og det var sjovt og hyggeligt at møde dem både morgen og aften og dele erfaringer og resultater med dem.

Onsdag morgen skulle tollerne først på kl. 11. Vi valgte dog at køre fra hotellet omkring kl. 7.30, så vi havde god tid, men også fik en fornemmelse af, hvordan trafikken var på vores 30 km ind til selve Leipzig. Det viste sig at hotellet lå perfekt i forhold til Messecenterets placering, og efter lidt navigationsudfordringer – skal man tro på skilte, egen intuition eller GPS? – ankom vi til messecenteret. Vi var spændte på, hvordan det ville forløbe med at komme ind til messehallerne, når mere end 6.000 hunde var tilmeldt, men her skal lyde en stor ros til tyskerne!

Der stod mange klar til at tage imod betaling for parkering, og vi blev ledt hurtigt hen til ledige p-pladser og ingen problemer med at komme igennem indgang og dyrlægekontrol (paskontrol) med hundene. Samtidig fik vi udleveret kort på, at vores hunde var tjekket, så vi dagen efter på WDS ikke behøvede at vise pas igen, men kunne gå hurtigere igennem. Vi endte med at være ved ringen i noget bedre tid end forventet og havde god tid til shopping, inden vi skulle på med hundene. Også her må vi virkelig rose tyskerne for deres planlægning, da de havde skrevet starttider på alle racer i de forskellige ringe, og ved racer med stort antal hunde var der starttid på henholdsvis hanner og tæver. Og hvad vi lærte i løbet af dagen var, at når der er sat et tidspunkt, så overholdes det, også selv om det så kom til at give en halv times pause mellem hanner og tæver.

Wallace

Championklasse hanhunde

Faktum er, at dette giver en stor ro for udstillerne, og man er ikke i tvivl om, hvornår man senest skal være ved ringsiden.

Selve ringene var tydeligt mærket op med banner og nummer, og til trods for, at der skulle være plads til så mange hunde og ringe, så var der masser af plads i hallerne. Rundt om hver ring var der markeret med tape på gulvet, hvor man måtte være, og hvor man ikke måtte. På 3 af siderne var der 3-4 meter til ringsiderne og på den sidste et meget stort areal, og der var masser af plads til alle. Og så var der gode, brede gangarealer rundt om ringene, så man kunne gå rundt uden at skulle mase sig igennem. Vi grupperede os sådan lidt landemæssigt rundt om ringen, men i løbet af udstillingerne blev der megen løben frem og tilbage mellem grupperne for snak og lykønskninger. Begge dage var der en fantastisk og hyggelig stemning omkring ringen.

Hele udstillingen var fordelt i 5 store messehall, og i den ene var der stort set ikke andet end stande med hundeudstyr, foder og meget meget mere til og vedrørende hunde. Et Eldorado, men desværre ikke så mange nye ting i forhold til det, vi ser på udstillinger her i landet. Vi fandt dog et par fine ting, som selvfølgelig måtte med hjem. Efter shopping var det retur til ringen, hvor det nu var ved at nærme sig, at vi skulle i gang.

Annette havde to hunde med; Wallace (Redforesthunter Wallace) i championklassen han og Choice (Redmound's Perfect Spicy Choice) i juniorklassen tæve. Christine havde en hund med Jasper (Redmound's Keep A Great Secret) også i championklassen han. Jasper er søn af Annettes Wallace, og vi har altid stor fornøjelse af at stille de to hunde mod hinanden og ved aldrig, hvem af dem der kommer til at stå forrest. Som tidligere skrevet, ja så er det jo svært at forudsige 5 måneder før, om en hunds er i pels eller ej, og især Choice, men også Jasper havde valgt at lade en god del af pelsen falde kort før udstillingen. Sådan er betingelserne, men man ved jo godt, at i sådan et selskab går det bedst med ordentlig pels.

Til German Winner Show var der tilmeldt 60 tollere totalt, og dagens dommer var Christiane Lohmann fra Tyskland. Først skulle Wallace og Jasper på, og her blev det til en henholdsvis 2. (Wallace) og 4. (Jasper) vinder i en stor championklasse med mange af tophandhundene fra en stor del af Europa. Lidt senere skulle Choice på, og blev placeret som 3. vinder i endnu en stor klasse. Da denne udstilling blev afholdt efter FCI regler, er det "kun" vinderne af de forskellige klasser, som går videre til at konkurrere om det internationale certifikat og Bedst i Racen/Bedst i modsat køn. Så vi var for så vidt færdige, men valgte selvfølgelig at blive og se alle 60 hunde, og det endte med, at vi først var færdige sidst på eftermiddagen. Derefter retur til hotellet, lufte hunde og lidt afslapning inden aftenmaden.

Torsdag måtte vi noget tidligere op, da der til WDS var tilmeldt intet mindre end 104 tollere, og bedømmelserne startede kl. 9. Igen var spændingen omkring parkering og indgang stor, men fra vi kørte ind på parkeringspladsen, til vi stod i hallen, gik der

ca. 15 minutter. Stor, stor ros til tyskerne for at klare dette så flot.

Dagens dommer var Satu Ylä-Mononen fra Finland. En dommer, som vi faktisk også har haft glæde af i Danmark på en klubudstilling for nogle år tilbage.

Dagens resultater var virkelig flotte.

Wallace vandt championklassen, med Jasper som nummer 2 af i alt 16 championhanner. Choice blev blandt de 6 bedste i juniorklassen.

Med Wallaces flotte resultat, skulle han ind og kæmpe om World Dog Show Winner titlen, og han kom så tæt på, som han overhovedet kunne, men måtte se sig slået på målstregen af en italiensk hanhund, som også siden blev BIR. En fantastisk oplevelse og et resultat, som man kun kan være glad for og lidt stolt af.

Efter yderligere lidt shopping, blev det tid til at køre retur til hotellet en sidste gang. Her blev middagen indtaget, mens der blev set på live-stream fra dagens finaler ved World Dog Show.

Det er utrolig sjovt at deltage i sådanne arrangementer, da man møder toller-ejere fra hele Europa og får sat ansigt på mange af de mennesker, der "gemmer sig" bag forskellige Facebook-profiler, og så får man set en god del af de hunde live, som vi ellers "bare" ser på billeder på Facebook og på hjemmesider. Over de to dage var der tollere fra Danmark, Sverige, Norge, Finland, Tyskland, Holland, Tjekkiet, Polen, Frankrig, Italien og Rusland.

Fredag morgen kørte bilen så atter nordpå med trætte hunde og ejere, som havde en masse dejlige nye oplevelser med i bagagen. Nu er vi i overvejelser, om vi skal afsted til World Dog Show 2018, som foregår i Amsterdam i august måned .... Men mon ikke det ender med endnu en tur?

Annette og Wallace. Lige ved og næsten...

Annette, Choice og dommer Satu Ylä-Mononen. Choice blev blandt de 6 bedste i juniorklassen

Ordinær Generalforsamling

10. februar 2018, kl. 14:00 (tidligst)

STED: Vonge-Kollemorten Hallen, Skovborgvej 2, 7173 Vonge

Dagsorden – Jf. Vedtægternes § 12

1. Valg af dirigent
2. Valg af referent
3. Valg af 2 stemmetællere
4. Godkendelse af formandens beretning
5. Forelæggelse af det reviderede regnskab til godkendelse og meddelelse om ansvarsfrihed (decharge)
6. Budgetbehandling, herunder evt. fastsættelse af kontingent
7. Behandling af indkomne forslag.
Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, skal være klubbens formand eller sekretær i hænde senest 4 uger før generalforsamlingen. Jfr. vedtægternes § 11, stk. 3.
8. Offentliggørelse af valg til bestyrelse og suppleanter

Følgende er på valg:

Johnny Selvig – Modtager genvalg

Inger Mulbjerg – Modtager genvalg

Kim Lybech – Modtager ikke genvalg

Skriftlige forslag til kandidater til bestyrelsen skal være klubbens formand eller sekretær i hænde senest 4 uger før generalforsamlingen jfr. vedtægternes § 11, stk. 4.

9. Valg af 2 revisorer og 1 revisorsuppleant

Revisorer på valg:

Birgitte Skautrup – modtager genvalg

Jesper Schulz – Modtager ikke genvalg

10. Fremtidig virksomhed

11. Eventuelt

Såfremt, der ikke indkommer forslag til medlemmer til bestyrelsen udover det antal, der skal vælges, udsendes der ikke materiale til generalforsamlingen, men materialet lægges ud på klubbens hjemmeside, hvor medlemmerne så kan gøre sig bekendt med forslagene.

Såfremt man ønsker materialet tilsendt, bedes man rette henvendelse til klubbens sekretær, Lars Møller på lars@tollerklubben.dk eller telefon 30 35 34 79

Bemærk at generalforsamlingen afholdes umiddelbart efter klubbens udstilling i Vonge, dog med start tidligst kl. 14:00

Indkaldelsen er slået op på Tollerklubbens hjemmeside d. 22.11.2017.

Generalforsamlingen er derfor lovligt indkaldt iht. Klubbens vedtægter § 11. stk. 2

En dag med jagttræning

Tekst og fotos: Christina Brandt

Søndag den 19. november havde Pawsteps ved Hanne Sølvkjær arrangeret jagttræning for tollere.

Dagens to kursister sammen med instruktør Hanne Sølvkjær

Morgenen var blæsende, og regnen væltede ned, så der blev pakket godt med tøj i bilen.

Da jeg nåede træningspladsen ved Sorø, så stoppede regnen, og solen var endda så venlig at kigge lidt frem nogle gange.

Det var et lille eksklusivt hold på to, som var mødt frem, så der var god tid til at den enkelte.

Temaet for dagens træning var elementer fra en jagtprøve.

Til at starte med blev der arbejdet med markering på land, hvor begge førere stod klar med deres hunde. De skiftedes til at arbejde med markeringer og ro på post.

Sværhedsgraden blev stille og roligt øget, først med længere og længere længde på enkelt markering og derefter med dobbeltmarkeringer, hvor den enkelte hund skulle hente to dummyer lige efter hinanden. Det kan hurtigt blive en stor fristelse for hunden at løbe til begge dummyer, og her er det vigtigt, at man er vågen og klar til at støtte hunden i at komme direkte hjem, når den har samlet den første dummy op, så den ikke løber hen mod den anden. Ved indlæring af dobbeltmarkeringer er det

en god hjælp, at der er stor afstand mellem dummyerne, da det mindsker risikoen for, at hunden løber hen til den anden, når den har samlet den første op.

I dagens øvelse blev der lagt stor vægt på at skabe glæde for hunden, når den skulle tilbage til føreren med den opsamlede dummy. Hunden skal synes, at det er trygt og rart altid at løbe tilbage med dummyen. I første omgang er det ikke så vigtigt, om der bliver afleveret lige til hånden, men at hunden løber tilbage med god fart og direkte til føreren.

Bagefter blev der arbejdet med søg, hvor der blev lagt flere dummyer ud i samme område, hvor hunden så selv skulle søge dummyerne op.

Ved indlæring er det en god hjælp, at hunden ser dummyerne blive lagt ud, så den ved, at der ligger noget derude, den skal finde.

Det er også her vigtigt, at der er god afstand mellem dummyerne ved indlæring, for at undgå at hunden bytter dummyerne. Øvelserne skal bygges op til størst mulig succes, men man skal

heller ikke være bange for at lave fejl, vi kommer alle til at lave fejl, ligegyldigt hvor rutineret man er. Min gamle fodboldtræner sagde engang, at hvis vi ikke havde lavet fejl, så havde vi ikke lavet nok. Det skal på ingen måder være et mål at lave fejl, og hunden skal aldrig sættes op til at fejle, men jeg har altid haft den tanke i baghovedet i min hundetræning, at jeg skal turde fejle, og at det er uundgåeligt at komme til at lave fejl, når man arbejder med noget længe nok.

Det er vigtigere at være opmærksom på, hvornår man har lavet en fejl i et set-up eller indlæring, så man kan ændre det.

Der blev igen lagt stor vægt på, at hundene skal synes, at det er sjovt og at skabe glæden ved både at løbe ud og finde dummyen, men igen også, at det skal være sjovt for hunden at komme tilbage med den.

Til sidst blev der arbejdet med tolling ved vandet med særlig fokus på at skabe balancen mellem det legende element og ro på post. Samt hvordan man via kropsprog kan støtte sin hund, da der under tollingen - øvelsen i at lokke ænderne til skytten - skal være så stille som muligt.

Der var ingen markeringer til hunden, da tollingen var slut, og dette gjorde, at de ikke allerede ved indlæringen fik en forventning om, at der skulle hentes en dummy lige bagefter. Tollingen sluttede, og begge hunde var rolige.

Hele træningen blev klaret i tørvejr, og begge hunde fik arbejdet godt igennem og viste skøn arbejdsglæde.

Det var en stor fornøjelse at være med på sidelinjen, nu hvor jeg pludselig ikke selv har en hund.

Jeg håber, at vi får skabt en masse muligheder i 2018 for at flere kan komme til jagttræning, uanset om man ønsker at gå på jagtprøver eller ej. Det er en stor del af tollerens DNA, og det er en stor glæde at se dem arbejde med jagten.

Vi ses i 2018!

Et spændende terræn

Tollere og vand hører uløseligt sammen

Tolling

Et perfekt greb og så hurtigt tilbage til "mor"

Ny jagtprøvedommer for Nova Scotia Duck Tolling Retriever

Lidt oplevelser fra mit første fulde år med en dejlig lille jagthund med et stort hjerte.

Af: Hanne Søndebro

Fotos: Geir-Olav Andresen, Hanne Søndebro

Det var med glæde, at jeg sagde ja tak, da jeg blev spurgt, om jeg kunne tænke mig at dømme tolleren. Jeg er i forvejen ret aktiv i Dansk Retriever Klub (DRK), som regionsleder for region Nordsjælland og som dommer for de andre retriever racer. Det er spændende at dømme de forskellige retriever racer, hver især med deres egne særegenhed og måde at løse opgaverne på. Det er også dejligt at få lov at se hundenes arbejde i forskellige nordiske terræner.

Jeg har haft flatcoated tidligere, lige nu er det labrador, som jeg går på jagtprøve, spor og praktisk jagt med, måske det en dag bliver med en toller, hvem ved.

I årets løb har jeg dømt i Danmark ved Gammel Rand grusgrav og nogle gange i Sverige. I foråret en weekend ved Bosarp, Skåne og i august til Tollerspecialen, Laholm. Alle steder har det været sådan, at man stod sammen om opgaven, og deltagerne blev på stedet, støttede og klappede af hinanden, det er rigtig dejligt at se, noget der desværre forsvinder mere og mere i vores fortravlede verden.

Især Tollerspecialen var en stor opgave for arrangørerne. Over 150 tilmeldte hunde til de forskellige discipliner må have givet store udfordringer til mandskab. Jeg dømte åbenklasse ved en dejlig skovsø med masser af udfordring, sivbevoksede kanter, en lille ø, hvor der var godt med busket og omkransende sivskov, langhåret græs og især masser af vandpileurt i søen. Det eneste faste element var en fremragende prøvelægger, som havde lagt en god, varieret prøve med masser af jagtlige udfordringer. Forskellige træningsteams udgjorde hjælperkorpset. Så vi fik besøg af forskellige svenske teams, et norsk og et tysk team i løbet af de to dage.

Tollerspecialen i Sverige gav mange udfordringer til hundene

På den måde kom alle på prøve, og vi fik en super prøve med mange sjove og gode oplevelser. Som hjælperne sagde, tænk at man får lov at se så meget godt arbejde, lære en masse og så endda få forplejning og en sjov dag. Selve prøven forløb sådan:

Efter at være kaldt frem til starten blev snoren taget af for resten af afprøvningen.

Vi sneg os langs kanten hen til søen, hvor den spændende og muntre tolling startede ved skjulet. Dernæst blev der skudt til en dobbeltmarkering til to ænder. De faldt henholdsvis i vandpileurten og godt bagved. Selve markeringerne var ikke svære, men især den første dag blæste det og regnede en del, hvilket gjorde det rigtig svært at markere i vandpileurten – langt de fleste hunde løste dog opgaven fint.

Da hunden kom tilbage med den sidste fugl i dobbeltmarkeringen, blev der skudt mod et område ved siden af søen – fugle var udlagt/"faldet" dels rundt bag søen, dels ind i et område med buske og å løb. Hunden blev bedt om at hente 2 fugle. Dernæst fri ved fod og skud videre til et område med tuer af siv. Pænt langt ude i terrænet var der udlagt en and, som skulle hjem som dirigering, et bøjet træ ned over området angav, hvor fuglen var faldet.

Når anden var hjemme, gik vi tilbage til søget, og der blev hentet yderligere 3 fugle, alle ænder.

Til sidst gik vi atter ned til vandkanten, hvor der blev afgivet to skud. Det første til en and, der faldt bag pileurterne, da den var hjemme, skulle der dirigeres til en pænt stor gås, der lå ned ad skrånningen til vandet.

En rigtig spændende og varieret prøve med mange gode momenter at dømme på og det jagtlige i højsædet. Hundene og deres førere arbejdede godt, selvom nogle af dem havde lidt udfordringer især med dirigeringerne.

Det, der specielt var godt at se, var den store iver hundene arbejdede med. Fint samarbejde med føreren, godt kæmpet i et ret svært vandarbejde, og især når det så ikke lige lykkedes helt, som man havde tænkt, så var de gode til at stoppe et arbejde i stedet for at presse hunden unødigt. Det var let og hyggeligt at være dommer.

Dag 2 var vejret fint, men til gengæld var vandet steget betydeligt, så hundene ikke kunne se de drilske pileurter, men markeringerne blev nok lidt lettere.

Jeg havde sekretær på i det svenske, hvilket var fint, så sproget blev justeret lidt. Normalt foretrækker jeg ellers ikke at have sekretær, da det jo ikke altid er en enkelt ting, der afgør en præmiering, men en blanding af måden opgaverne løses på og samarbejdet.

I Danmark ligner prøverne lidt mere de prøver, vi har i DRK med to hunde, der arbejder sammen i åbenklasse og måske vinder, samt flere forskellige vildtarter. Det kan godt give lidt udfordringer for de øvrige nordiske deltagere og lidt mere stress på for hundene generelt, men hvis tollereren deltager ved en større dansk jagt, er det jo vigtigt også at kunne arbejde efter skuddet i et søg og få hentet vildtet hjem. Det vil nok altid være en diskussion, hvad der er bedst.

Vigtigt er det dog at kunne få adgang til gode områder med masser af vand og gerne siv og vegetation i direkte forbindelse med søen. Det er ofte en udfordrende opgave i Danmark, hvor naturstyrelsen ikke er så glad for at give adgang til arbejde i vand, og hvor private lodsejere så skal opsøges i håb om, at vi kan låne lidt hos dem. Omvendt ville det sikkert give flere prøvedeltagere, hvis det danske reglement lignede det svenske lidt mere.

Jeg håber, jeg får lov at dømme igen til næste år både i Danmark og Sverige. Jeg vil prøve at komme lidt mere ud og se en praktisk jagt, hvor Nova Scotia Duck Tolling Retrieveren arbejder i sit rette element.

Tak for i år.

Dommer Hanne Søndebroer venter på klartegn fra norske Anne Andresen ved prøven i Gammelrand

En stolt toller med et perfekt greb ved prøven i Gammelrand

Der er smukt i området ved Gammelrand

Den omvendte verden

Tekst: Ea Holmquist Jakobsen

Fotos: Al Brian Dalager, Geir-Olav Andresen, Ea Holmquist Jakobsen

Lene og Aico er klar

Tingene blev vendt sådan lidt på hovedet, da Kreds Østjylland arrangerede en kombineret tollerjagtprøve og -kursus i Silkeborg i weekenden den 14. og 15. oktober 2017.

Som regel deltager man først på et kursus, og derefter tester man evt. sine nyindlærte færdigheder ved en efterfølgende prøve, men Kreds Østjylland tænkte anderledes, da de inviterede til en weekend i jagttræningens tegn. "Hvorfor ikke bytte om på rækkefølgen?" tænkte primus motor og "praktiske gris" for hele arrangementet, Annette Stentsøe.

Og som sagt, så gjort. Om lørdagen stillede 15 tollere og deres førere til henholdsvis Kvalifikationsprøve, Toller Jagtprøve begynderklasse og Toller Workingtest begynderklasse. Dommer på dagen var Kaj Falk Andreasen, mens Kim Lybech var prøveleder og skytte.

Med på sidelinjen var instruktør og markprøvedommer i DRK, Morten Schousboe Rasmussen, og han observerede og noterede flittigt hele dagen. Ham vender vi tilbage til lidt senere.

Kim havde lagt to fine prøver, som havde en passende sværhedsgrad, og dommer Kaj Falk Andreasens bedømmelser var bestemt fair over for deltagerne. Ud over den skriftlige kritik, vi fik ved den afsluttende præmieoverrækkelse, gennemgik han mundtligt hver eneste deltagers positive og lidt mindre positive løsninger af opgaverne.

Dejligt at få en så konstruktiv kritik, som tilskuerne også havde mulighed for at lytte med på. Man kan altid lære en masse af at høre, hvilke ting dommeren har lagt vægt på.

Vi så en masse flot hundearbejde på prøverne, men desværre var det ikke alle, der havde den nødvendige portion held på dagen. Selvom man har trænet nok så meget, skal der også lidt held med i bagagen. Det er utroligt hvilke uventede fejl, der kan opstå sådan en dag, hvor førerens nerver også spiller ind. Især dirigeringen gav problemer for mange af hundene, selv om den lå ad en lille sti vinkelret væk fra vandmarkeringen.

Dommer Kaj Falk Andreasen vurderede, at Bedste Hund på dagen var Redmound's O It Must Be Destiny, ført af Annette Stentsøe. Hæderen som Bedste Hund ved kvalifikationsprøven tilfaldt Redmound's Perfect Spicy Choice, ligeledes ført af Annette Stentsøe.

Lidt uden for nummer havde Morten i dagens anledning fået æren af at uddele yderligere tre præmier. Præmien for dagens Bedste Tolling gik til Lauvstuas Trym Winterstorm og fører Geir-Olav Andresen, mens Redmound's Outright Hunter's Dixie med fører Kristian Nielsen modtog præmien for dagens Gladeste Hund. Og så fik en hundefører, Jesper Schulz, en præmie for dagens Bedste Udbrud.

Kursus om søndagen

Søndag morgen klokken 8 mødtes de fleste af de hunde og førere, der havde deltaget i lørdagens prøver, igen på pladsen. Samt yderligere et par hunde.

Efter fælles morgenmad overtog Morten Schousboe Rasmussen styringen, og så stod den på træning resten af dagen.

Morten er som tidligere nævnt instruktør og dommer i DRK, og

desuden har han ført egne hunde (golden retrievere) på mark-prøver i ind- og udland med stor succes.

Ud fra de observationer, han havde gjort på vores prøve om lørdagen, havde han tilrettelagt et træningsprogram, som først og fremmest var koncentreret om markeringer og dirigeringer. Vi blev delt i to hold, som kom i ilden henholdsvis formiddag og eftermiddag.

Begge hold arbejdede med de samme typer øvelser, men sværhedsgraden var differentieret efter hundenes træningsniveau.

Det kan være svært at komme i dybden - dertil er en enkelt dags kursus for kort tid, men Morten gav alligevel deltagerne mange fif og ideer til, hvordan vi hver i sær kan træne videre derhjemme. Og han satte en del tanker i gang om tilrettelæggelsen af vores fremtidige træning.

Morten opfordrede os til, at vores træning skal være sjov for både hund og fører. Og det er vigtigt, at hunden får succes. "Lav ikke opgaven sværere, end hunden kan klare," lød hans opfordring.

Og så pointerede han, hvor vigtigt det er at lære hunden lige linjer. I modsætning til mange DRK-instruktører mener Morten ikke, at vejen til succes er at lade hunden løbe tusindvis af "bevidstløse" linjer. I stedet går han ind for, at opgaven skal tilrettelægges på en måde, så linjerne hele tiden er udfordrende for hunden, samtidig med at den får succes.

Og så var der jo også lige det allestedsnærværende problem med RO..... Det er vist noget, vi alle kender til i et eller andet omfang. Mortens løsning var, at vi skal vente - og vente - og vente - og aldrig sende hunden, før den er helt i ro. Uanset hvor lang tid, det varer.

I den forbindelse fortalte han, at han ofte træner ro med hunde i et-årsalderen ved at undlade at give dem kommandoer i et par måneder. Hundene kommer med ud, men de får ikke lov til at lave noget, og de eneste kommandoer, han giver dem, er, når de skal ud af bilen og ind igen. Resten af tiden står han bare med dem i snor og ignorerer dem. Uanset hvordan de opfører sig. På den måde lærer de, at det er føreren, der giver kommando til at lave noget, og uden den kommando sker der absolut intet.

Overordnet mener Morten, at vi er for dårlige til at have en plan B og C klar, hvis hunden ikke udfører en øvelse, som vi forventer. "I skal være klar til at agere frem for at reagere, hvis hunden fejler. Også under en prøve," pointerede han. "I skal være forberedte på, hvad I vil gøre, hvis hunden gør sådan og sådan".

I øvrigt kom tollernes store vandpassion bag på Morten. Hans oplevelse var, at den er en hel del større end for eksempel en labradors. "Det betyder, at I skal give jeres hunde udfordringer," påpegede han.

Sidst på eftermiddagen kunne hverken hunde eller førere rumme mere, så vi sluttede dagen med kagespisning - mætte efter en både begivenhedsrig, lærerig og hyggelig weekend.

Dommer Kaj Falk Andreasen

Kim havde en fantastisk træfsikkerhed. Han ramte alt - både dummyer og ænder 😊

Kristina havde en travl dag som kaster

Instruktør Morten Schousboe Rasmussen noterede flittigt under lørdagens jagtprøver

Debutantparret Lisbeth og Magic

Resultater fra lørdagens prøve i Silkeborg

Jagtprøve, begynder:

NO31790/13	Lauvstuas Raico Tif N'tumble	0
DK02726/2016	Redmound's O It Must Be Destiny	1. pr.
DK17690/2011	Redforesthunter Wallace	1. pr.
NO32967/12	Lauvstuas Trym Winterstorm	D

Workingtest Begynder

DK06502/2012	Redmound's I B'lieve It's Canadian	3. pr.
DK19952/2014	Redmound's Magic Moment	0
DK04861/2015	Nemo	3. pr.
DK11774/2013	Redmound's Keen On Happy Endings	0
DK02727/2016	Redmound's Outright Hunter's Dixie	2. pr.
DK18742/2016	Redmound's Provide A Nice Surprise	2. pr.
DK06994/2014	Redmound's Leaf Of Canadian Maple	3. pr.

Kvalifikationsprøve

DK18739/2016	Redmound's Perfect Spicy Choice	Bestået
DK18680/2015	Redmound's Now That's A Chico	Ikke bestået
DK02068/2015	Archibald	Ikke bestået
DK13230/2016	Red Pleasure's Absolute 1st Romance	Ikke bestået

Annette med sine tre vinderhunde Destiny, Wallace og Choice

Tollerjagtprøver i Sorø

Tekst: Lis Kudsk

Fotos: Tom Hjemseæteren, Lis Kudsk

Den 24. september blev årets sidste "fulde" tollerjagtprøve afholdt. Denne gang foregik det i området ved Sorø, som ofte har lagt "krop" til vores prøver. Vi var velsignet med et skønt efterårsvejr.

Per Rasmussen havde sin debut som prøvelægger. Per har masser af erfaring fra den øvrige retrieververden, men er ny i tollerverdenen. Han havde lavet en rigtig god prøve med opgaver, der sine steder var svære og andre steder var lettere. Titti Karslstöm havde sin debut som dommer i Danmark, og det gjorde hun rigtig godt.

Det var en lille prøve med kun 7 deltagere. Til gengæld var det som en skandinavisk fætter-/kusinefest, da der deltog tre svenskere, en nordmand og tre danskere. Anette, Søren og Simon var helt fantastiske til at skyde, kaste og lægge ud, og de gjorde det sammen med dommer og prøvelægger muligt at afholde prøven. Tak for indsatsen.

Vi sætter stor pris på det.

Det var en lille prøve med kun 7 deltagere. Til gengæld var det som en skandinavisk fætter-/kusinefest, da der deltog tre svenskere, en nordmand og tre danskere.

Resultater fra jagtprøve og working test i Sorø 24. september 2017

Working test, begynderklasse:		
Hund	Fører	Resultat
Redmound's Keep a Great Secret	Christine Sørensen	2. præmie
Jagtprøve, begynderklasse:		
Hund	Fører	Resultat
Redmound's Life Is To Run For Fun	Perly Berge	1. præmie
Jagtprøve, åben klasse:		
Hund	Fører	Resultat
Wildmountain Tollers Clever Cookie	Helle Lund Pedersen	3. præmie
Quite A Vixen vom Lech-Toller Nest	Lis Kudsk	2. præmie
Jagtprøve, vinderklasse:		
Hund	Fører	Resultat
River Fox Storm Av Kolfix	Sverker Haraldson	3. præmie
Digby Tollers Daytona	Åsa Roosqvist	2. præmie
Quoragerous Quicksilver vom Lech-Toller Nest	Jan Alenfall	1. præmie

Skulle bare have en jagthund

Tekst: Kristian Nielsen
Fotos: Al Brian Dalager

Som overskriften siger "skulle jeg bare have en jagthund", men valget endte med at falde på en "sjov, rød hund", som jeg havde mødt under mit arbejde i Canada.

Lidt om mig: Mit navn er Kristian Nielsen, og jeg bor lidt uden for Silkeborg. Jeg er uddannet maskinarbejder og har i mange år rejst verden tynd som supervisor i forbindelse med bygning af fabrikker til fødevarer. Efter, at jeg er stoppet med at rejse, tænkte jeg, at det var ved at være tid til at få lidt liv i huset, og da flere af mine venner begyndte at spørge, om det ikke var ved at være tiden til at få en jagthund, begyndte mit hoved igen at kredse om den "sjove, røde hund", jeg havde mødt i Canada.

Google blev flittigt brugt til at undersøge mere om de her tollere, som jeg fandt ud af, de blev kaldt. Jeg fandt også ud af, at der ikke var ret mange af dem i Danmark, og jeg havde nu heller ikke mødt nogle på jagt de steder, jeg kommer, men nu giver jeg ikke sådan op, når jeg har sat mig noget i hovedet. I min videre søgen var jeg så heldig, på en jagtmesse i Års, at møde Kim Lybech, som var der med 2 røde hunde. Vi fik en god og lang snak omkring tollere, om hvad de er gode til og ikke så gode til, hvordan de er af sind og meget mere. Kim anbefalede mig også at tage en snak med Annette Stentsøe, da han mente, at det var det bedste sted for mig, når det var en jagthund, jeg ville have.

Som sagt så gjort. Efter mere undersøgelse og flere lange snakke med min gode kammerat, som sagde til mig: "Du gør jo tit ting, som andre ikke tør prøve", tog jeg kontakt til Annette. Vi fik en god snak i telefonen, og knapt havde jeg lagt røret på, før jeg fik en SMS fra Annette: "Hov, glemte at fortælle, at vi har jagtprøve i

Hyllebjerg, og hvis du har lyst, er du rigtig velkommen til at komme op og kigge". Straks ringede jeg til min gode kammerat og fortalte ham, at jeg var inviteret op at se de her tollere i aktion, og den første kommentar, jeg fik, var: "Du kører ikke uden mig! Jeg skal med op og se de hunde, du snakker om hele tiden".

Dagen kom, hvor vi skulle op at se tollere i aktion, så spændte drog vi afsted. Vejret var skønt og næsten for varmt for hundene, der skulle arbejde hårdt. Jeg fik mødt Annette og en masse andre tollerfolk og fik set en masse hunde og en masse spændende hundearbejde på forskellige niveauer. Stemningen var høj, da vi kørte hjem, og der blev min endelige beslutning taget. Jeg var solgt! Der gik ikke mange dage, før Annette havde mig i telefonen igen, og der blev snakket hunde og aftalt et møde. Mødet holdt vi med en lang gåtur med hundene i Velling Statskov, hvor jeg går på jagt. Der kunne jeg få lov til at se hundene rigtigt folde sig ud i fri leg og "bare" være hunde.

Men puha, jeg syntes pludselig, at tiden blev lang, selv om jeg havde nok at se til med at få bygget en stor hundegård og også være med på udstilling, hvor jeg mødte en masse rare mennesker og lærte en masse om hundenes bygning og fik forklaret, hvordan en toller skal se ud ifølge standarden.

Endelig kom dagen, hvor jeg fik den glade besked fra Annette. Hvalpene var blevet født - 3 tøsere og 1 han, - og der var en til mig. Det var rigtigt spændende at få lov at følge dem i deres opvækst. Jeg fik jævnligt billeder og opdateringer og var ude at besøge dem en del gange. Da de var godt 7 uger, var jeg også så heldig, at de kom på besøg alle sammen.

Kristian faldt for tollereren i racens hjemland Canada

Vi lavede skudtest for dem, og efterfølgende var der fri leg og besøg i den nu færdige hundegård.

Så kom dagen endelig, hvor Redmound's Outright Hunter's Dixie skulle flytte hjem til mig. Puha, jeg havde sommerfugle i maven. Alle formaliteterne blev ordnet, Dixie kom i sit nye bur i bilen, og vi kørte hjemad. De første 10 minutter skreg og hylede hun, så jeg fik helt ondt i maven, men så blev der ro, og da vi kom hjem, gik hun stille og roligt ind i huset og følte sig hurtigt sikker. Den første uge havde jeg fri og sov på en drømmeseng i gangen sammen med hende, og der gik ikke mange timer, før der var en, der kom snigende op under dynen og puttede sig ind og sov tungt.

Mange timer, dage, uger er gået med opdragelse og træning. Og det er fedt at se, hvordan hun lærer tingene og løser sine opgaver. Jeg synes, vi er kommet rigtigt langt og har fået meget hjælp i forbindelse med de fælles træninger, der er blevet lavet i kreds Østjylland. Vi er nu begyndt at stille på prøver og har været til 2 Tollerworkingtests i begynderklasse. Vi lagde ud med et fint 0 til en prøve, hvor Dixie holdt sin helt egen fest, men allerede anden gang gik det meget bedre, og det blev til en fin 2. præmiering. Jeg følte, at vi nu gik til prøve sammen, og alle opgaver blev løst rigtigt fint på nær fri ved fod, og så var der desværre også noget lyd, men en rigtig god oplevelse både for mig og Dixie, hvor vi fik en masse ting at arbejde videre med, og efterfølgende modtog Dixie også en for-sjov-præmie for "Dagens glædeste hund". Jeg har fået blod på tanden, og der er sat nye mål for os.

Og ja, jeg skulle bare have en jagthund, men nogle udstillinger har vi nu også været med til, da jeg mener, det er rigtig god træning for Dixie. Også her er det blevet til nogle fine resultater, senest med titlen Junior champion på Tollerklubudstillingen i Vallensbæk.

Dixie er en både glad, sjov og arbejdsivrig jagthund

Den praktiske jagtdel er vi i fuld gang med, og det går rigtig godt. Hun var med ude at snuse lidt til det i slutningen af sidste jagtsæson, hvilket gik rigtig godt. Hun har rigtig god forståelse for, hvad hun skal og er rigtig god til at søge, finde vildtet og få det op at løbe/flyve. Og nu er det faktisk lige så tit Dixie, der bliver inviteret på jagt, som det er mig.

Den sidste jagt, som vi i skrivende stund har været inviteret med på, var i noget meget hårdt terræn med masser af rørskov, pilekrat, brændenælder og masser af vand. Jeg blev kontaktet af en god ven, som er jagtleder på jagten, og han ville rigtig gerne have os med, da de manglede hunde, og det skulle være hunde, som kunne arbejde hårdt og havde viljen til at gå igennem det morads, vi skulle igennem. Han spurgte mig, om jeg måske kendte en mere, som kunne komme med hund, og jo, det mente jeg nok, jeg gjorde, og så skyndte jeg mig at ringe til Annette og spørge om, hun ville med ud og have våde tæer?

Der var 8 hunde med i drevet, hvoraf de 3 var "røde": Dixie, søster Destiny og halvbror Timber. Hundene knoklede hårdt på med høj haleføring og fik en del vildt op at løbe og på vingerne. Da vi nåede middag, var der stadig god fart og masser af arbejde i dem, og de hyggede sig. Da madpakken var indtaget, blev Destiny byttet ud med "lillesøster" Choice, så hun også kunne få sin debut som jagthund. Hun kørte lige så hårdt på som de andre og havde en fest på trods af de meget svære betingelser, hundene arbejdede under. Efter jagten fik de "røde hunde" meget stor ros fra både jagtleder og skytter for deres store gå-på-mod og deres hårde arbejdsindsats. Og ingen tvivl om, at vi bliver inviteret med igen. Og ja de våde tæer, dem tog jeg selv.

Afslutningsvis kan jeg kun sige, at ja jeg bare skulle have en jagthund, og det har jeg så sandelig fået, men der fulgte meget mere med i det køb, end jeg lige havde forudset.

Kristian Nielsen & Dixie (Redmound's Outright Hunter's Dixie)

Dixies vandpassion er meget stor. Det er en fordel på både praktisk jagt og de tollerjagtprøver, Kristian og Dixie også deltager i

Et nyt medlems tanker

Tekst og fotos: Anni Schröder

Anni og Eddie i en hyggestund

Hvad gør man, når man er 13 år og ens højeste ønske er at få en hund, og den eneste i familien, som ikke vil, er far? Man plager selvfølgelig konstant, og når far så ser en hund sidde ude foran Brugsen, og han siger: "Hvis vi skal have en hund, så skal det altså være sådan en". Så skynder man sig hjem, googler og finder en hund, som ser ud som den ved Brugsen, og ja så fanger bordet.

Hunden på billedet var en Nova Scotia Duck Tolling Retriever, og vi læste alt, hvad vi kunne finde på nettet om den. Vi syntes, beskrivelsen passede godt på os, og skæbnen ville, at vi med det samme fandt en hvalp til salg på nettet. Efter en del kontakt og et besøg hos opdrætteren var det en realitet, vi blev godkendt til at købe "Bastian", vi skulle endelig have hund.

Alle var ellevilde, da dagen oprandt, hvor vi skulle hente "uldtotten". Turen hjem fra Veksø gik fint, men allerede efter den første nat, hvor pigerne, Emilie og Cecilie, insisterede på at passe ham, kunne glæden hos Cecilie på 13 ligge et meget lille sted. Bastian havde holdt dem vågne det meste af natten. Han bed i fingre, peb, var urolig og tissede på gulvet, så da det blev morgen, var Cecilie klar til at sende uromageren retur. Det var slet ikke sådan, hun havde forestillet sig, det ville være at have hund. Så overtog

mor hvalpen, og Cecilie blev sendt tilbage i seng – fik sovet et par timer, og da hun kom ned i stuen, lå Bastian og sov sødt i mors skød. Derefter var der ingen tvivl – Bastian var kommet for at blive.

Sådan startede vores liv med hund og ikke bare en hund, men en toller. En beslutning vi aldrig har fortrudt.

Autoimmun sygdom

Bastian var ren toller, men havde ingen stamtavle. For os betød det ikke noget, men på grund af det blev vi ikke ved købet informeret om, at der fandtes en Tollerklub, og det var egentlig heller ikke noget, vi som sådan savnede

Bastian var familiehund i en familie med mig Anni, Kalle, to teenagepiger og to katte til at aktivere ham. Kalle, som lige var gået på pension, hyggede sig med ham om formiddagen, og jeg gik til lydighedstræning samt lange ture i skoven og på stranden. Pigerne tog sig af øvrige aktiviteter, leg og at lære ham kunster. Han var uhyre lærenem og blev brugt til at optræde for alle, som gad se, hvad han kunne. Han optrådte sågar i en skolefilm, som en hund der blev skudt, da han kunne falde død om, når der blev peget på ham og sagt bang.

Desværre udviklede Bastian sig til at være meget dominerende overfor andre hanhunde samt utryg ved meget små børn, og i en periode var vi ved at miste tålmodigheden med ham, da det var lidt af en prøvelse at gå med ham, hvis vi mødte andre hanhunde, og til træning var vi de andre hundeejeres skræk.

På baggrund af hans temperament fik vi ham kemisk kastreret, da vi havde hørt, at hvis udfaldene var på grund af en usikker hund, kunne kastrationen gøre det værre, da han ville miste den sidste rest af selvtillid. Så vi turde ikke få ham kastreret, før vi vidste, hvordan han reagerede uden testosteronet. Det viste sig dog, at vi fik en meget roligere hund, og da virkningen ophørte, vendte den meget udfarende hund aldrig tilbage. Han blev dog aldrig glad for andre hanhunde, men han var styrbar og en alle tiders kammerat.

Sorgen var derfor stor, da han som 6-årig efter en uges sygdom med indlæggelse, blodprøver, røntgen og blodtransfusioner måtte opgives på grund af "autoimmun hæmolytisk anæmi". En sygdom hvor hans immunforsvar gik til angreb på hans raske celler og endte med, trods medicin og to blodtransfusioner, en blodprocent på 8,5 og en aflivning som eneste udvej.

En ny Toller

Kalle og jeg havde bestemt, at når Bastian ikke kunne mere, skulle vi i hvert fald have hund igen, men det skulle være en mindre hund, en tæve og en hund, som ikke krævede så meget motion, når der sandsynligvis kun ville være os to gamle til at motionere, men vi havde jo ikke regnet med, at Bastian kun blev 6 år.

Bastian var familien Schröders første Toller. Han blev desværre kun 6 år gammel

Så på trods af at Emilie var flyttet hjemmefra, og Cecilie var på et 5 måneders sprogophold i Frankrig, var vi begge enige om, at vi straks skulle have hund igen, at det absolut skulle være en toller, og at det skulle være en han.

Allerede samme dag som Bastian blev aflivet, gik vi på nettet og tjekkede, om der var hvalpe til salg. Og minsandten om der ikke var 3 steder med hvalpe. Da det var et must for os, at det skulle være en mørk toller uden for meget hvidt, lige som Bastian, var der kun et sted, som var aktuelt. Det var hos Lone og Henrik Riisager i Hjørring, som havde to hanhunde tilbage i kuldet på ni hvalpe efter "Caya" (Deligo Tollers Caya) og "Hasufel" (Redmound's Hey What A Handsome Guy). Efter lidt korrespondance blev det besluttet, at vi skulle besøge familien Riisager og deres hunde og hilse på hinanden.

Det blev et dejligt møde i Hjørring, hvor vi blev introduceret til Caya, den stolte mor, samt familien Riisager. Vi havde nogle hyggelige timer, hvor vi beundrede hvalpene og fik talt om løst og fast, og inden vi forlod familien, havde vi "godkendt" hinanden, og vi kørte lykkelige mod Sjælland med visheden om, at inden længe ville vi igen have en toller i huset.

Vi kunne hente vores hvalp, når den var 10 uger, og inden da ville hvalpene gennemgå en hvalpetest, som skulle foretages af Hasufels ejer Tove Johansen. Den 11.2.17 fik vi en mail, at Chewie passede godt til os, og vi blev meget glade, da han allerede fra første møde var vores favorit.

Den 26.2.17 hentede vi Eddie (Chewie,) og efter en tårevædet afsked med familien Riisager drog vi hjem med den skønneste hvalp, som tog både køreturen og færgeoverfarten i stiv arm. Med os havde vi alt, hvad vi og Eddie havde brug for – tæppe, legetøj, mad og ikke mindst en mappe med mange gode informationer og alt relevant i forhold til Eddie inklusiv en dagbog skrevet fra dag 1, og til vi hentede ham. Kæmpe arbejde af avler og fantastisk spændende og informativ læsning for os. Vi fik også et års gratis medlemskab i Tollerklubben, og på den måde blev vi introduceret til klubben. Vi var enige om, at der skulle vi starte træning, når der kom et hvalpehold, for det ville da være optimalt at træne med andre tollere.

Skuffende lydighedstræning

Vi startede dog i første omgang med lydighedstræning i den lokale hundeklub "Dragsholm Hundeskole", da Eddie var 11 uger. Vi bor ca. 1 times kørsel fra Tollerklubbens træningsbane, og vi ønskede ikke at køre så langt med Eddie, mens han var så lille. Det primære for os i starten var, at Eddie bare mødte andre hunde og blev fortrolig med det.

Da han var et halvt år, syntes vi dog, at vi havde brug for lidt mere udfordrende træning, og vi kontaktede Brian Esbensen, som er træner i lydighed i Tollerklubben kreds Sjælland. Vi var heldige at komme på hold med 5 andre, og den 9.8. kørte vi forventningsfulde til den første træningstime. Vi blev hilst velkommen af Brian og blev anvist et område, hvor vi kunne strække/lette ben og lige krudte af inden træning. Da træningstimen startede, viste det sig dog, at 2 af deltagerne havde Border Collier, så vi var "kun" 4 Tollere, hvor ejerne var "gamle i gårde" og kendte hinanden allerede.

Lydighedstræningen var baseret på konkurrence, og det viste sig snart, at Eddie og jeg var ret dårlige. Selv om han på kommando både kunne sidde og dække, så var det helt forkert. Han sad forkert, han lå forkert, og vi var i det hele taget på et helt andet plan end de andre deltagere.

Det følte mindst talt ikke særlig rart, og de andre deltagere var ikke specielt åbne, så det var med meget blandede følelser, vi kørte hjem. Vi kunne heldigvis grine af, hvor kiksede vi var, da vi landede i Højby med beretningen om vores debut i Tollerklubben.

En begivenhed jeg havde glædet mig meget til, da jeg så frem til en hyggelig atmosfære med sammenhold omkring en hundrace, vi har en fælles interesse for.

Jeg overvejede faktisk at droppe træningen, men efter lidt overvejelser sendte jeg en sms til Brian og luftede mine frustrationer over, hvor malplaceret og utilpas vi havde følt os, og om der ikke fandtes et hold, hvor vi passede bedre ind? Desværre var dette ikke muligt, men Brian mente, at med mere træning ville vi hurtigt blive mere præcise, og at Eddie var en superlækker hund, som gerne ville arbejde. Så når jeg blev lidt mere erfaren, skulle vi nok komme efter det. Vi kløede på, men da 8 træningslektioner var fordelt på 3 måneder, og vi desværre var forhindret 2 af gangene og en aflyst lektion, har vi kun været der 4 gange, så måske derfor er vi stadig ikke blevet en integreret del af holdet.

Fremtiden for Eddie

Nu er jeg jo nyt medlem, og mødet med Tollerklubben blev for mig ikke den fantastiske følelse af samhørighed, som jeg havde forventet og forestillet mig. Og jeg kan læse mig til, at det er gået ned ad bakke i vores kreds mht. aktiviteter og med dalende tilslutning og interesse for at give en hånd med. Det giver da stof til eftertanke, at det er så svært at samles "live", når man kan se, at der pt. er 149 medlemmer i kredsens Facebook-gruppe. Måske er det i virkeligheden muligheden for at "mødes" på Facebook, som er den afgørende faktor. At man får sine behov for at dele oplevelser og stille spørgsmål om dette og hint til andre tollerejere, som gør, at behovet for at mødes fysisk minimeres, og at det i virkeligheden er en afspejling af samfundets generelle udvikling, at man kan sidde hjemme og alligevel være fælles om en interesse med andre?

Den 28.10. blev der afholdt medlemsmøde i kredsen, og der er kom mange forslag til spændende aktiviteter. Jeg håber, der kommer gang i klubben igen, og jeg kan da kun opfordre "gamle" medlemmer til at gøre meget ud af at modtage nye medlemmer, hilse på, spørge ind og indlemme i fællesskabet, så man føler sig velkommen og får lyst til at yde en indsats i en klub, hvor alle er bidt af de "røde hunde" – og hvor alle, ligesom os, bare ikke kan forestille sig et liv uden en toller.

Hvad vi fremover skal træne med Eddie, har vi endnu ikke besluttet, men det kunne være spor eller nosework, da han viser stor interesse for at bruge næsen. Lige pt. med de få lyse timer prioriteres ture i naturen, i skønne Odsherreds skove og strande eller golfbanen, som ligger i baghaven. Jeg har også en hest, som skal luftes, og jeg håber på, at Eddie, ligesom Bastian, en dag kan løbe med ved siden af, når jeg rider ud på tur, men med det jagtgen Eddie udviser, bliver det en stor udfordring.

At valget i sin tid ved et tilfælde faldt på tollereren, er vi taknemmelige for hver dag, da vi aldrig har mødt en anden race, der har lige så meget personlighed og charme som den dejlige toller.

Og som en lille kuriositet skal det tilføjes, at Cecilie efterfølgende har fortalt, at det da vist slet ikke var en toller, som sad udenfor Brugsen dengang i 2010, men en med samme farve. Så for os var det rent held, at hun googledede en Nova Scotia Duck Tolling Retriever.

Cecilie, Emilie og Eddie. Det var pigernes idé, at familien skulle have hund

Eddie og Kalle nyder naturen sammen

dogwalk

Billeder fra den kombinerede tollerjagtprøve og -kursus i Silkeborg 14. og 15 oktober 2017.

Fotos: Al Brian Dalager, Geir-Olav Andresen, Ea Holmquist Jakobsen

Klubbens sidste 2 udstillinger

Tekst og fotos: Lars Møller

BIR og BIM. Fyn

Davinde, Fyn – 03.09.2017

Tollerklubben var i september tilbage på Fyn. I forbindelse med en jagtprøve om lørdagen afholdt vi udstilling om søndagen. En ekstra krølle på arrangementet var, at Dansk Retriever Klub afholdt brugsprøve samme sted om søndagen. Det gik nu gnidningsløst. Vi havde fået et nydeligt areal nede i bunden af pladsen.

Der var tilmeldt 22 hunde. Som dommer havde vi inviteret vores næsten danske Nordmand – Bjarne Sørensen. Bjarne er en gammel ven og kending af klubben, og udtrykker gang på gang glæde ved at blive inviteret som dommer. Den største klasse på dagen var Juniorklasse, tæver med 7 tilmeldte unge tøser.

Udvalgte resultater:

Bedst i racen - BIR

Redforesthunter Wallace

Ejere: Annette Stentsøe, Lise Nepper, 8472 Sporup, Danmark

Opdrætter: Lise Nepper og Kim Skovgaard, 9000 Aalborg, Danmark

Bedst i modsat køn - BIM

Redmound's Keen On Happy Endings

Ejere: Lene Schulz, Jesper Schulz, 7000 Fredericia, Danmark

Opdrætter: Annette Stentsøe, 8472 Sporup, Danmark

Der blev givet Klubcertifikater til følgende hunde:

Juniorklasse, Hanner:	Shaggy Toller's Space Between
Championklasse, Hanner:	Shaggy Toller's Red Hot Dexter
Juniorklasse, Tæver:	Toller's Delight Unforgettable Echo
Championklasse, Tæver:	Redmound's Keen On Happy Endings

Der blev givet Certifikat til følgende hunde:

Juniorklasse, Hanner:	Shaggy Toller's Space Between
Juniorklasse, Tæver:	Toller's Delight Unforgettable Echo.

Dommer og sekretær. Fyn

CERT-vinder tæve. Fyn

Juleudstilling i Vemmelev – 26.11.2017

Søndag d. 26. November skulle udstillingsåret så afrundes. Lige som sidste år afholdt vi den i Vemmelev Hallen. Dejlig hal lige ved motorvejen. Nemt at komme til og masser af plads. Dagens dommer var Gabrielle Orrú fra Tyskland. Ud over at være eksteriørdommer, er Gabi også ansvarlig for uddannelse af nye dommere i den tyske Retriever Klub – DRC. Der var tilmeldt 18 hunde. Igen var juniorklassen hos tæverne den største klasse – denne gang med 5 hunde. Ekstra spændende var det, at kampen om Årets Udstillings Tæve 2017 var helt åben. Der var 3 hunde, der kunne løbe med titlen. Mere om det i næste blad.

Udvalgte resultater:

Bedst i racen - BIR

Redforesthunter Wallace

Ejere: Annette Stentsøe, Lise Nepper, 8472 Sporup, Danmark

Opdrætter: Lise Nepper og Kim Skovgaard, 9000 Aalborg, Danmark

Bedst i modsat køn - BIM

Toller's Delight Once In A Lifetime

Ejere: Geziena A. Bos, Lars Møller, 7100 Vejle, Danmark

Opdrætter: Geziena A. Bos og Lars Møller, 7100 Vejle, Danmark

Bedste baby

Aquafox Sebring's Fangio Chicane

Ejere: Mia Schandorff Markmann Axen, 4270 Høng, Danmark

Opdrætter: Tuula Lindroos Se- 294 94 Sölvesborg, Sverige

Bedste veteran

Digby Tollers Buckshot

Ejere: Christine Nørskov Sørensen, 4070 Kirke Hyllinge, Danmark

Opdrætter: Joonas, Tina og Joonas, Agneta Se 235 91 Vellinge, Sverige

Klubcertifikater blev uddelt til følgende hunde:

Juniorklasse, Hanner: Zero

Veteranklasse, Hanner: Digby Tollers Buckshot – Hannibal blev Klub Veteran Champion på dagen!

Juniorklasse, Tæver: Redmound's Perfect Spicy Choice

Championklasse, Tæver: Toller's Delight Once In A Lifetime

Og disse to hunde fik Certifikat:

Åben klasse, Hanner: Shaggy Toller's A Life On Neptun

Juniorklasse, Tæver: Redmound's Perfect Spicy Choice

Vi havde en kort, men hyggelig dag sammen. Vejret rundt omkring Vemmelev var ikke noget at skrive hjem om (Det stod ned i stænger!), men lige i Vemmelev holdt det tørvejr hele dagen. Godt timet!

Efter udstillingen modtog Gea og Lars denne mail fra dommeren i Vemmelev. Vi har fået lov til at bringe den i bladet:

Lieber Lars, liebe Gea,
Ich möchte mich auf diesem Wege sehr herzlich bei Euch für die perfekt organisierte Show bedanken. Es waren wirklich gute Toller dabei, die auch im internationalen Vergleich ohne weiteres in vorderen Platzierungen laufen können. Achten würde ich als Züchter auf ein gutes Pigment, nicht rosa, was ein Unterschied zu fleischfarben ist. Gerade Läufe und eine gesunde Substanz konnte ich bei den meisten Tollern sehen, was mich freute. Motivierte Besitzer, die sich auch als Anfänger in den Showring getraut haben, sind immer zu unterstützen. Es ist gut, dass in DK darauf geachtet wird, die Hunde auf Shows zu zeigen, ein gutes Ringtraining und ein freundlicher Umgang mit den Hunden ist immer eine gute Basis. Gerne komme ich einmal für ein Seminar im Klub zum Rassestandard und ein Training für Jedermann zu Euch.

Ganz liebe Grüße, Gabi
Gabi Orrù
Obfrau der Zuchtrichter DRC

Dommer Gabi Orrù. Vemmelev

Bedste Baby. Vemmelev

BIR og BIM. Vemmelev

Dansk Nova Scotia Duck Tolling Retriever Klub

Inviterer til

”Tollerklubbens” Certifikatudstilling

Vonge-Kollemortenhallen

Lørdag d. 10. februar 2018

Udstillingen afholdes:

Skovborgvej 2, 7173 Vonge

Udstillingen starter ca. kl. 10:20 efter kåringen af Årets Hunde 2017
Dommer: Kresten Scheel

Inden udstillingen starter vil der blive kåring af følgende hunde:

- Årets LP-toller
- Årets Jagttoller
- Årets Spor Toller
- Årets Udstillingstoller, Han
- Årets Udstillingstoller, Tæve

Husk: En masse godt humør, glæden ved at være sammen med andre Toller-ejere og en stol til at slappe af på. Til hunden vil vand og guffer bringe glæde, vaccinationsattest, stamtavle, forsikringspapir m.v. skal også medbringes.

Der vil være mulighed for køb af mad da Cafeteria i den store hal er åben.

Der vil på dagen være mulighed for at købe flotte Tollerskilte, samt mulighed for at erhverv sig det helt rigtig Tollertøj.

HUSK:

Efter udstillingen – dog tidligst kl 14:00 afholdes klubbens ordinære Generalforsamling

Med venlig hilsen
Udstillingsudvalget.

Udstillingsleder Lars Møller kan på dagen træffes på 30 35 34 79

Flora fik lukket livmoderbetændelse og livmoderen sprang

Tekst og fotos: Inger Sloth Mulbjerg

Flora er heldigvis fit for fight igen

Vi skulle på sommerferie i juli 2017 med vores 5 hunde og autocamper til Sverige, men weekenden før var camperen gået i stykker, så vi udskød ferien lidt. DET var heldigt.

Flora havde ikke helt været sig selv, men ikke nok til at gå til dyrlæge. Hun havde lidt feber, men ikke noget særligt, spiste godt, var aktiv, og næsten som hun plejer, men så alligevel ikke helt.

Sad og skrev med en anden tollerejer lørdag aften, om hvilke undersøgelser, jeg ville bede dyrlægen lave om mandagen. Flora lå i sofaen med bugen i vejret i rigtig tollerstilling, da hun pludselig vendte rundt og var meget stille. Jeg hørte også en lyd fra hendes mave. Hun skyndte sig ind under vores seng, mens hun hylede. Jeg fik hende med ud, hvor hun tissede og kastede op. Hun ville helst ikke gå, og havde tydeligvis meget ondt under maven.

Så ved man, det er galt, men jeg havde ingen idé om, hvad det kunne være. Jeg ringede til AniCura (Århus dyrehospital), og vi blev bedt om at køre med det samme. Hun lå helt stille i bilen. Vi har normalt 65 minutter derind, men jeg tror, vi tog turen på 45 minutter.

Dyrlægen tjekkede straks reflekser og hendes tilstand. Han kunne huske hende fra for 6 år siden, det var den samme dyrlæge. Hun havde en temperatur på 40,4 og var i kritisk tilstand. Hendes bughule blev ultralydsscannet, og den viste en masse væske i bughulen, så dyrlægen mistænkte en sprængt livmoderbetændelse. En lukket livmoderbetændelse er farlig, da der ikke som ved en åben betændelse er væske, så ingen ydre symptomer plus, at infektionen ikke kan komme ud. Der er mange hunde, som dør af det.

Tæt på at dø

Vi fik at vide, at det var operation nu - ellers ville hun dø. Der var ingen tvivl hos os om, at hun skulle opereres. Hun var knap 7 år gammel.

Dyrlægen ville ringe til os, når operationen var overstået. Han ringede 3 timer senere. Hun havde 600 ml infektionsvæske i bughulen plus det, der var i livmoderen. Han havde vasket alt inde i hende, da det var inficeret. Han lovede os absolut intet, tværtimod.

De havde givet hende et vakuumdren, så de kunne få al væsken ud af bughulen, plus hun var sat i 8 forskellige slags medicin, plus væske.

De første 2 dage var meldingerne derude fra meget forsigtige, hun var i live, og det skulle vi være glade for, men de lovede fortsat intet. Kan senere se i journalen, at hun tre gange er tæt på at dø, og de har overvejet at stoppe behandling.

På tredjedagen begyndte hun at stjæle leverpostej og gøre opmærksom på sig selv, men hun kastede stadig op og var sløv. Der var stadig væske i drænet, men så vendte billedet. Hun skulle være på intensivafdelingen, fordi hun var i væsketerapi og havde vakuumdren, men hun blev flyttet før tid, da hun forstyrrede de andre patienter. Hun rejste sig op ad glasdøren, og hun gjorde meget opmærksom på sig selv.

Spændende "bold"

De næste dage gik det fremad. I enden af et vakuumdren er der en rund dims til at suge væsken op i. I en tollers hoved er det en bold, så hun pillede sin bodystocking af, så hun kunne fange bolden. Hun fik lavet slangen på drænet mindre og mindre. De prøvede at give hende både bodystocking og krave på. Flora sad pænt og fik kraven på. Så satte hun sig på numsen og brugte begge forben til at skubbe den over hovedet igen, ligegyldigt hvor stramt de satte den. Hun var en udfordring.

Vi fik lov til at komme på sygebesøg om fredagen, og det var dejligt. Vi havde ikke set hende siden lørdag nat, da det var bedst for hende ikke at opleve, at hendes flok igen og igen gik fra hende. Vi havde fået besked på at tage mad med til hende, som hun godt kunne lide, så der blev luftet, nusset, spist og hygget. Hun lagde sig selvfølgelig op på stolen, "Damen" skulle jo ikke ligge på tæppet på gulvet. Det var megahårdt at køre fra hende igen, men nu kunne vi se, at hun var i bedring.

Hun skulle blive på hospitalet, til der ikke var mere væske i drænet. Hun var indlagt fra lørdag nat, til jeg kunne hente hende tirsdag 9 dage efter.

Veterinærsygeplejerskerne og dyrlægerne havde alle ret hurtigt bemærket, at Flora var sød og glad for mennesker. Men hunde!! De skulle alle skældes ud, og hun havde ret hurtigt fået længere afstand end normalt til de andre hunde. En af sygeplejerskerne sagde til mig, da jeg hentede hende, at hun håbede, at Flora ville fortsætte med at være så glad og interesseret i alt. Hun havde været en positiv udfordring. Og så sagde dyrlægen, at jeg skulle være lykkelig over, at det var Lasse, der havde været på vagt, for ingen af de andre ville kunnet have reddet hende. "Han er den bedste," sagde han. Så to gange har Lasse reddet min røde pige - første gang på grund af SMRA (menigitis).

Indlagt igen

Da jeg hentede hende, var hun frisk og meget tynd. Hun havde tabt 3 kg på det tidspunkt. Hun sad på sædet ved siden af mig og holdt øje med mig. 150 m fra vores hjem begyndte hun at snuse ind og småhyle. Endelig kunne hun lugte hjemmet.

Desværre havde de fodret hende med tørkost, selvom jeg flere gange havde sagt, at hun ikke kunne tåle det. De første 4 dage hjemme gik rimeligt med små ture (200m). Flora spiste mere og mere, og vi trænede et spor. Men om søndagen begyndte hun at kaste op og kunne ikke finde ro.

Retur til Århus, hvor hun blev indlagt i 2 dage mere. Hun havde forhøjede infektionstal samt mavesår. Mavesåret formentlig på grund af tørkosten sammensat med meget medicin og fremmede omgivelser. Så nu kom hun på skånedåsemad. Hun fik igen væsketerapi i dagtimerne, da de ikke kunne holde droppet i hende i længere tid, fordi hun fjernede det næsten lige så hurtigt, som den var lagt, men med kraven på havde de lidt tid til at nå at reagere.

Jeg hentede hende igen onsdag, og hun havde det klart meget bedre, selv om hun startede med at kaste op i bilen. Hun blev

Flora var tæt på at dø

udskrevet med en meget besværlig medicinplan: Først kvalmestillende, vent 1/2 time. Så 2 slags penicillin og syredæmpende, vent 1 time. Så mavesårsmedicin og så lige vent en time mere, og først derefter måtte hun få mad. Dette skulle gentages 2 gange om dagen, så vi skulle bare i gang med planlægning. Tilbage i fuldt vigør

Jeg havde kontakt med egen dyrlæge om torsdagen, og han var ikke helt tilfreds med, at hun stadig kastede op. Han var bange for, at hun blev symptombehandlet, og at de havde overset noget.

Retur til sygehuset om mandagen til nye blodprøver og analyse af hvide blodlegemer. Hun havde tabt sig yderligere 300g. Gennem hele forløbet havde hun tabt 3,3 kg, det er meget.

Tirsdag fik vi den gode besked, at infektionen var væk, og der var normalt med hvide blodlegemer. Så nu kunne hun nøjes med 2 slags penicillin og syredæmpende medicin i 3 uger mere.

Hun skulle have god tid til at spise og ro. Hun kastede op de første 2 uger, men appetitten fejlede intet, så hun begyndte lige så stille at kunne holde maden i sig.

Der er noget i halsen, som er blevet skadet under intubationen, da hun stadig ikke kan spise mad, der er for stort.

Maden bliver blendet til mindre stykker. Hun har også mistet noget af stemmen, så det lyder virkelig ynkeligt, når hun gør.

Flora var virkelig tilbage i fuldt vigør efter 2 uger. Hun løb i haven, sprang op på spisebordet, stjal mad, hoppede over hegnet efter kattene og lavede alt den ballade, som hun ikke havde lavet i lang tid. Nøj, hvor er det en god følelse, når hunden er rask nok til at lave ballade. Under hendes indlæggelse havde vores hus været meget stille, selvom de 4 andre hunde var hjemme. Hun var med ude i skoven og lægge spor efter 3 uger, hun sprang over grene, og hun knoklede rundt i skoven.

Var på stranden med hende sammen med min anden toller efter 2 uger, og de løb virkelig stærkt på stranden. Det var bare så godt at se hende være så godt på vej tilbage til livet igen som aktiv hund, bare 5-6 uger efter operationen.

Flora er en fighter, for ellers var hun ikke kommet igennem dette forløb.

Vær opmærksom på symptomer

Vi lærte, at man skal holde øje med alle symptomer, for hunde er gode til at skjule svaghed og smerte, specielt i en flok. Og så har vi lært, hvor vigtigt det er at have en god forsikring. Opholdene i Århus sneg sig op på 35.000 kroner! 3 måneder senere måtte vi afsted med den næste tæve, der også havde fået underlivsbetændelse, heldigvis åben, så tegnene var meget tydelige, og hun kom hurtigt over det.

Symptomer hos Flora: Lidt nedsat tempo, hoppede ikke så hurtigt op i sofaen og lidt feber, men ellers svært at sætte fingeren på noget. Hun fik et par blærebetændelser i det sidste halve år, plus hun havde meget kort mellem løbetiderne, omkring 4 måneder. Hun nåede ikke at lukke nok bagtil, så der var fri adgang for bakterier fra anus til livmoder.

Hun var oppe at slås et par gange med en af vores andre tæver, og fra at være en af de øverste i vores flok på 5, raslede hun ned ad i status. Langsommere gang på sporet plus meget mindre ballade i huset.

Nu her 3 måneder efter operation har hun genvundet sin plads højt i flokken, hun er blevet min danser på sporet igen og er særdeles aktiv. Hun har dog stadig ikke taget på i vægt. Hun har stadig problemer med at spise fast kost, så hun får dåsemad, grøntsager eller blendet mad. Det er en skade efter intubationen, og hendes stemme er heller ikke sig selv endnu.

Hun var med på årets sidste schweissprøve i klubben på 40t/1000m spor lige knap 4 måneder efter operationen og fik en første præmie. Sporet tog længere tid end normalt, men hun var lykkelig. Hun var blevet testet godt i dagene op til tilmelding, for at se om hun var klar, og det var hun. Jeg ville ikke presse hende, hvis hun ikke var klar endnu. Flora er en toller, der ikke kan være i ro og uden aktiviteter, så det er vigtigt at huske det.

Skal en tur omkring Århus Dyrehospital til jul med en gave til Lasse Hørlyck med stor tak fra Flora og os for at have reddet hendes liv. Min dejlige, uopdragne, levende, dygtige osv. tollertøs.

Redaktionen er meget glad for de mange dejlige billeder, I sender til bladet.

Desværre er en større og større del af dem i så ringe teknisk kvalitet, at det ikke er muligt at bruge dem.

Jeg har en fornemmelse af, at en stor del af grunden er, at det er billeder, som er kopieret fra Facebook.

Og det duer desværre ikke.

Dels er det ikke tilladt at bruge og videreformidle billeder uden fotografens tilladelse. Og dels er billederne på Facebook komprimeret rigtig meget, så de derfor fremstår i en ringe opløsning.

Billederne til bladet skal være originaler, som allerhelst fylder mindst 3MB - og meget gerne mere. Vi vil ikke afvise billeder på f.eks. 1,5MB, men de billeder kan ikke blive ret store i det trykte blad. Og billeder på under 1MB er som udgangspunkt ikke brugbare.

I enkelte tilfælde har vi mulighed for at gå på kompromis med det ønske, men da vi naturligvis ønsker at producere så godt et blad som muligt, er det en undtagelse.

I kan selv tjekke jeres billeder, inden I sender dem til bladet. Højreklik på billedet og gå ind i "egenskaber" (properties). Der kan I se, hvor meget billedet fylder i MB.

I bedes sende jeres billeder som vedhæftede jpg-filer i en e-mail til blad@tollerklubben.dk

Jeg håber, I på den måde vil være behjælpelige med at lette arbejdet for redaktøren.

Tøv dog ikke med at kontakte mig, hvis jeres billeder af en eller anden grund ikke kan leve op til kravene. Så ser vi på, hvordan jeg evt. kan hjælpe jer, og om vi i enkelte tilfælde bliver nødt til at gå på kompromis med kvaliteten.

Venlige hilsener
Redaktøren

Sporprøven i Frederikshåb Plantage

Tekst og fotos: Inger Sloth Mulbjerg

Uha, det er ikke altid let at planlægge en sporprøve, selvom jeg føler, at Frederikshåb er den plantage, jeg som prøveleder har bedst styr på.

Har 3-5 lokale stifindere, som bare springer til, og så kender både min mand og jeg snart skoven temmeligt godt, men i år skulle det være anderledes.

Det danske skovvæsen havde bestemt sig for fældning/skovning i ret store mængder, så alle stifindere fik nogle udfordringer. Bl.a. Preben (min mand), da de fortsatte med at flytte rundt på skoven. Og på det ene spor kunne jeg om fredagen se, at de var i gang med fældning på et af mine 1000m spor, så en lille snak med manden med motorsaven - hvis det så bare var det, i stedet en stor skovmaskine, der laver megen ravage i skovbunden.

Han kunne fortælle, at de ville stoppe fredag kl. 17 og så først komme tilbage igen mandag. Resultatet var, at jeg var lidt længere ude i lyngen end planlagt, men selve sporet blev rigtig fint. Desværre kom ekvipagen ikke til enden.

Søde dommer Søren Krabbe og min mand stod søndag morgen og kigger på skoven og var lidt i panik. Der var ikke flere ledige spor, så de skulle have lagt 5 spor á 3t/400m. Det tog dem 2 timer, og de var noget spændte på deltagerne, men samtidigt havde de helt friske klove og blod, der aldrig havde set en fryser, så sporene kunne ikke være mere spændende. Det viste sig også på resultaterne.

Her er tollernes resultater.

Tillykke til alle hundene og tak for godt selskab i skoven.

3t/400m

Toller's Delight special Delivery	Doris Jensen	1. Præmie
Tuldahls Pumpkin	Maria Tuldahl	1. Præmie
Mariendals Red Nose Snoki Kenai	Grete Munch	1. Præmie
Mariendals Red Nose Snoki Denaih	Susanne Knudsen (Dagens bedste)	1. Præmie
Toller's Delight Karelian Unlimited	Harma Brink	1. Præmie

20t/400m

Grezagord's Öinen Kaunis Tähti	Doris Jensen	2. Præmie
Soldrivans Chárisa Dating Mr. X	Susanne Larsen (Dagens bedste)	1. Præmie

20t/1000n

Luna	Annette Schwartz	0
------	------------------	---

Vildtspor

Redmound's Mighty Maverick	Inger Mulbjerg	0
Gilbert	Lotte Torp	0
Aiko	Connie Stahl	0

40t/1000m

Felix	Nina Helander-Isaksen	2. Præmie
Rusn'n Riv The Winner Takesitall	Bedste toller	1. Præmie

Årets sidste sporprøve

Tekst: Inger Sloth Mulbjerg

Fotos: Inger Sloth Mulbjerg, Peter Andersen

Sporudvalget blev desværre nødt til at aflyse prøven på Sjælland i oktober, så under udvalgets møde fik vi kontakt til en sød dommer og hans venner. I løbet af 2 timer havde de skaffet areal, dommere, stifindere, prøveleder og kok til en alternativ prøve. Aldrig har jeg lavet en lettere prøve, skulle kun lave det administrative.

På grund af den sene planlægning blev der valgt kun at udbyde 1000m spor, så jeg tænker, det er årsagen til, at vi kun havde 5 tollere med denne gang.

Prøven blev holdt i Rønhøj Plantage, og det er en spændende skov. Der er løv, gran, birk og alt muligt andet plus et rigt dyreliv, selvom min stifinder syntes, der var for lidt. Syntes ellers der var masser af fodaftryk fra diverse hjortearter i skovbunden.

På prøven skulle det også afgøres, hvem der kunne løbe med titlen som Årets Sportoller: Hugo eller Felix. Hugo var sikret titlen inden prøvens start, så det spændende var, om han skulle dele den med Felix. De 2 hundeførere hedder Allan Herbst-Jensen (Hugo) og Nina Helander-Isaksen (Felix).

På prøven startede Flora på 40t/1000m og fik en 1. præmie, derved blev hun nr. 3 på topscorerlisten over årets sportoller, så de 3 øverst rangerende hunde var alle med på denne prøve.

En efterårsprøve er en kold sag, så heldigvis blev der lavet mad over bål, så man kunne varme sig der, og maden var dejligt krydret. Luner altid sådan en dag.

Tilbage til kampen om titlen: Felix skulle have en 1. præmie for at komme til at dele titlen, så det var spændende til det sidste. Felix og Nina klarede det, så i 2017 blev der for første gang 2 om at dele titlen.

Stort tillykke til Allan og Nina og ikke mindst deres dygtige hunde: Hugo og Felix.

Dommer Brian Seitzberg ønsker Flora og Inger til lykke med det veloverståede spor

Nina og Felix på sporet

Nina og Allan. Selv om man er konkurrenter, kan man godt få en hyggelig snak

Kredsene

1 Nordjylland - 2 Midtvestjylland - 3 Østjylland - 5 Sydjylland og Sønderjylland - 6 Fyn - 7 Sjælland

1 Kreds Nordjylland

Toll Nord er i skrivende stund på vej på "juleferie". Vi holder en lille pause hen over jul og nytår for så at starte op midt i januar – så kommer bladet jo også.

Vores træning er frem til udgangen af marts måned om lørdagen. Februar og marts måneder kommer til at stå i jagtens tegn, blot krydret med en gang rally og socialisering. Fra den 1. april og frem ligger vores træning onsdag aften.

Toll Nord har i nu ca. 9 år haft den samme person på posten som formand. Der er gennem årene løbet rigtigt meget vand gennem Nordjylland. Der har været mange tollere på banen, nogle blot på gennemrejse, andre er - heldigvis - blevet hængende.

Vi har lavet mange forskellige events i landsdelen: "Togtur til Hirtshals, foredrag, vandretur i Råbjerg Mile, træningsaftner/dage, kursus med jagt og synsdiskrimination og meget andet sjovt". Vi har lavet flere tollerdays gennem årene og været rigtigt gode til at arrangere alle disse forskellige tiltag for tollerne i nord og på landsplan. Det har været interessant, udfordrende og lærerigt at stå med begge ben der, hvor jeg har haft mulighed for at flytte på nogle ting og nogle holdninger til, hvordan jeg gerne vil at Toll Nord skulle fungere.

Nu er jeg nået dertil, hvor jeg slipper tovet og lader det glide videre til andre kræfter med udgangen af 2017.

En STOR tak til Toll Nord for den tillid I har vist mig i alle årene som formand for kredsen. Ligeledes tak til Tollerklubben for samarbejde og støtte gennem årene.

Formand "emeritus" for Toll Nord, Marianne Kolind

5 Kreds Sønderjylland

I det syd- og sønderjyske mødes vi en gang om måneden. De første datoer i 2018 er fastsat, og for to af dem er der også allerede fastsat et tema. Nærmere information om tid og sted følger på aktivitetskalenderen på hjemmesiden.

Lørdag den 20. januar 2018 – program ikke fastlagt

Lørdag den 10. februar 2018 – ID-spor ved Lisbeth Martinsson

Søndag den 11. marts 2018 – program ikke fastlagt

Lørdag den 7. april 2018 – "Leg" med dummy ved Lisbeth Martinsson

Husk, at du altid er mere end velkommen til at komme med ønsker og forslag til aktiviteter.

Du kan holde dig orienteret om vores arrangementer ved at give Anna-Mette besked om, at du gerne vil på maillisten til kredsens nyhedsbreve eller ved at holde øje med aktivitetskalenderen på www.tollerklubben.dk.

Kontaktperson: Anna-Mette Farcinsen, mobil nr. 25 68 48 87, mail: A.Farcinsen@gmail.com.

Kredsene

1 Nordjylland - 2 Midtvestjylland - 3 Østjylland - 4 Sydjylland og Sønderjylland - 5 Fyn - 6 Sjælland

7 Kreds Sjælland

Følg i øvrigt med på hjemmesiden og på Facebook: "Tollerklubbens kreds Sjælland"

Schweisstræning

Har du lyst til at komme i gang med schweisstræning eller komme videre, hvor du og din hund er i dag, så tilbyder kreds Sjælland træning. Vi træner ca. 1 gang om måneden.

Vi starter med at lægge spor, derefter går vi en tur med hunden, og herefter vil der være fælles morgenmad (husk kaffe/te), hvor vi blandt andet snakker om, hvor langt vi er kommet siden sidst og hvilke udfordringer, der har været. Til slut går vi de forskellige spor enten sammen eller 2 og 2 – hvad der nu er tid til (afhænger af deltagerantal).

Hvis der er nogen, der ønsker 20 timers spor, kan dette evt. også lade sig gøre.

Max. antal deltagere 10, afhængig af hundens niveau/sporlængde.

Pris 50 kr. pr. gang inkl. morgenmad – Tilmelding senest onsdag før en træning. Tilmelding sker efter først til mølle princippet, og besked gives om fredagen inden træning. Træningen ligger enten på en lørdag eller søndag og vil finde sted i Nordsjælland, Danstrup eller Krogenberg Hegn.

Lotte Torp Lto@nth.dk tlf. 22 70 95 93 – med angivelse af hundens niveau samt hvilken type spor der ønskes.

Yderligere info og tilmelding kan også findes på facebook "Toller Spor Øst 2013" (lukket gruppe).

Familie-hundetræning

På dette kursus sætter vi fokus på sjov træning med din toller, som alle i familien kan være med til. Vi vil give inspiration til forskellige aktiviteter, som du kan lave med din hund. Du behøver ikke have nogle forudgående kundskaber inden for hundetræning for at være med, og der vil være fokus på hyggeligt socialt samvær med andre tollerejere. Holdet vil også være velegnet for hvalpe og unghunde. Hver træningsgang vil bestå af både hverdagslydighed og introduktion til en eller to hundesport/aktiviteter.

Programmet for kurset ser således ud:

Lørdag d. 17. marts kl. 10 til 12 – Introduktion og velkomst samt introduktion til godbidsspor og sjove ting du kan lave med din hund, når I går tur

Onsdag d. 4. april kl. 18 til 19.30 – Hverdagslydighed samt ringtræning og introduktion til agility

Onsdag d. 18. april kl. 18 til 19.30 – Hverdagslydighed samt ringtræning og introduktion til agility (fortsat)

Onsdag d. 2. maj kl. 18 til 19.30 – Hverdagslydighed samt introduktion til Rally lydighed

Onsdag d. 16. maj kl. 18 til 19.30 – Hverdagslydighed samt introduktion til Rally lydighed (fortsat)

Onsdag d. 30. maj kl. 18 til 19.30 – Hverdagslydighed samt introduktion til apportering og næsarbejde

Onsdag d. 13. juni kl. 18 til 19.30 – Hverdagslydighed samt introduktion til apportering og næsarbejde (fortsat)

Pris for 7 gange: 300 kr. (betales kontant ved første træning.)

Tilmelding senest 1. marts til Lotte Collin på email:

collin-hansen@mail.tele.dk.

Træningen foregår: Vallensbæk Jagtforening, Brøndbyvej 185, 2625 Vallensbæk.

DKK Lydighedstræning

Lydighedstræning, hvor vi træner efter DKKs LP program.

Vi træner primært øvelser og deløvelser målrettet mod at gå til prøver i DKKs program, men også samarbejde og motivation hos hund og fører er i højsædet. Der trænes både fører- og hundearbejde, men alt sammen med arbejds glæde som det primære nøgleord. Holdet sammensættes ofte i mindre grupper, hvor gensidig hjælp og feedback giver god læring for fører og hund. Det forventes, at der er gennemført hvalpeforløb, basisforløb eller lign., samt at du er indstillet på at træne øvelserne mellem træningsgangene.

Træningsforløbet er over 6 gange.

Max. 8 pladser på hvert hold.

Holdstart: **Lørdag den 17. marts 2018** (formiddag). Træningen foregår derefter på onsdage.

Kredsen

1 Nordjylland - 2 Midtvestjylland - 3 Østjylland - 5 Sydjylland og Sønderjylland - 6 Fyn - 7 Sjælland

Holdende inddeles efter niveau.

Hold 1: 17.30 (Onsdags tider)

Hold 2: 18.30 (Onsdags tider)

Hold 3: 19.30 (Onsdags tider)

Pris 450 kr. som betales ved første træningsgang.

Instruktør: Brian Esbensen Vallensbæk Jagtforening, Brøndbyvej 185, 2625 Vallensbæk.

Tilmelding eller info: bkesbensen@gmail.com eller 29 66 15 99.

Her går jeg tur med min hund. Kreds Sjælland Classic.

Tak til Joan, der med sin martstur holder os til ilden, så endnu et kvartals ture annonceres her, men traditionen er stadig afhængig af, at også andre byder ind med forslag til ture.

Vi planlægger i god tid i forvejen, så hvis I har lyst til at stå for en tur fra et mødested, der allerede er planlagt, så kontakt os.

En hyggelig tradition, hvor vi går tur den 2. søndag i hver måned kl. 14.30.

Turene foregår i den nordøstlige del af Sjælland og er ture fortrinsvis til skov og strand, hvor vi kan have vores hunde løse.

Turene arrangeres af tollerejere eller venner, som præsenterer en tur og et sted for de tollere og venner, der møder op.

Klubben er ikke ansvarlig for turene, men er behjælpelig med annoncering i bladet og på hjemmesiden.

Har du et sted, du vil præsentere og være guide for, kan du kontakte Birgitte Skautrup, tlf. 20 83 35 77 mail: birgitte.skautrup@gmail.com, som vil koordinere.

Søndag 14. januar 2018 14.30 - Ermelunden

Mødested: Klampenborgvej ud for Hjortedammens nordvestlige hjørne.

Yndlingsturen, som ikke blev afslutning alligevel.

Guide på turen: Mette Risum tlf. 39 65 44 97/mobil 61 86 61 34.

Søndag 11. februar 2018 14.30 - Bernstorffsparken

Mødested: Ved de små porthuse på Vældegårdsvej.

Den store hundepark, hvor vi også ser, hvordan en tollerflok agerer med andre hunde.

Guide på turen: Mette Risum tlf. 39 65 44 97/mobil 61 86 61 34.

Søndag 11. marts 2018 14.30 - Hareskoven v. Egebjerg

Mødested: Den midterste parkeringsplads på den sydlige del af Skovlystvej.

En dejlig skov med variation for både hunde og mennesker

Guide på turen: Joan Juel Prüssing tlf. 21 84 28 97.

Søndag 8. april 2018 14.30 - Egebæksvang

Mødested: Parkeringspladsen over for Egebæksvang på Mørdrupvej tæt v. Espergærde station.

Den dejligt store hundeskov, hvor vandet er helt tæt på (badning midt på turen)

Guide på turen: Mette Risum tlf. 39 65 44 97/mobil 61 86 61 34.

Håber at se jer på træningsbanen.

Har du lyst til at skrive lidt til bladet og hjemmesiden om de aktiviteter, du deltager i, beder vi dig maile direkte til: "blad@tollerklubben.dk", gerne med billeder. Vi håber, mange af jer vil benytte jer af denne mulighed.

Vær opmærksom på, at der sagtens kan komme flere aktiviteter på kalenderen eller ændringer. Check meget gerne på hjemmesiden eller i de næste numre af bladet.

Medlemmer fra andre kredse er selvfølgelig meget velkomne til at deltage i vores aktiviteter, når/hvis I er herovre.

Ikke-medlemmer er også velkomne på vore traveture.

En aktiv kreds kræver aktive medlemmer!

TollerTavlen

Sundhedsudvalget søger medlemmer

Det er længe siden, der har været et fungerende sundhedsudvalg i klubben, og det vil vi gerne rette op på.

Vi søger dig, som har interesse i sundhed og sygdom hos tollerren. Du behøver i udgangspunktet ikke at vide en masse om sygdomme og genetik, men skal være villig til at tilegne dig viden. Har du kendskab til avl/genetik/sygdom fra andre racer eller andre dyrearter - eller mennesker - vil det også kunne være en fordel.

Sundhedsudvalget er klubbens/bestyrelsens rådgiver inden for sundhed og sygdom, og udvalgets arbejde vil primært bestå i at skaffe viden og være med til at udbrede denne til gavn for sundheden i racen i Danmark.

Udvalget skal starte op fra bunden, og det er derfor vigtigt, at du er villig til at "give den en skalle", så udvalget kan komme ordentligt i gang..

Lige nu er Inger Mulbjerg bestyrelsens repræsentant og vil i samarbejde med bestyrelsen sammensætte udvalget blandt de, der har lyst til at deltage i arbejdet.

Interesseret? Så send en mail til
Inger Mulbjerg på inger@tollerklubben.dk

Bestyrelsens kontakt til kredsene

Her lidt om en af posterne i klubbens bestyrelse. Det er posten som kredskontakt – altså den, der primært har kontakten fra bestyrelsen til den enkelte kreds. Det kunne være kredskontakten, der hjælper kredsene med at dele erfaringer og lave et samarbejde mellem kredsene. Det er mig uvist, om vore kredse er bekendt denne funktion, og hvorvidt kredsene kunne tænke sig at gøre brug af kredskontakten.

Det kunne være interessant at høre fra kredsene, hvad de kunne forvente af denne kontakt? Hvad er der brug for i kredsene?

Tidligere har der været afholdt aktivitetsmøder med deltagelse af alle kredse, primært som et organ til udveksling af erfaringer mellem kredsene.

Hvad kunne kredsene tænke sig at bruge kredskontakten til?

Det er vigtigt for bestyrelsen, at der er denne kontakt, da der undertiden kommer tollerejere, som ikke er vidende om, at der er en kreds i deres nærhed, som varetager tollertræning.

Sidder du i en kreds, som lige nu ikke er aktiv, kunne det måske tænkes, at du – eventuelt sammen med kredskontakten - kunne starte kredsen op igen, eventuelt med hjælp fra kredskontakten.

Har du forslag til hvad kredskontakten skal fokusere på, så byd GERNE ind:

bestyrelsen@tollerklubben.dk eller marianne@tollerklubben.dk

På bestyrelsens vegne
Marianne Kolind

Klubbens Redaktører

Web-redaktør

Lars Møller
web@tollerklubben.dk

Tollerbladets redaktør

Ea Holmquist Jakobsen
blad@tollerklubben.dk

Klubbens udvalg

Bestyrelsen:

Formand: Kim Lybech
Næstformand: Inger Mulbjerg
Sekretær: Lars Møller
Kasserer: Johnny Selvig
Medlem: Marianne Kolind
Suppleanter:
Anette Hadenfeldt
Annette Schwartz Hansen
Bestyrelse@tollerklubben.dk

Jagtudvalget:

Formand: Hanne Sølvkjær
Sekretær: Lis Kudsk
Best. Rep.: Kim Lybech
Medlem: Christina Brandt
Ju@tollerklubben.dk

Udstillingsudvalget:

Formand: Lars Møller
Best. Rep.: Kim Lybech
Uu@tollerklubben.dk

Sundhedsudvalget:

Inger Mulbjerg
Sund@tollerklubben.dk

Sporudvalget:

Formand: Inger Mulbjerg
Best. Rep.: Annette Schwartz
Medlemmer:
Gea Bos, Lotte Torp og
Anna-Mette Farcinsen
Spor@tollerklubben.dk

Hvalpeanviser:

Gea Bos
Hvalp@tollerklubben.dk

Omplacering og adfærd:

Kim Lybech
Kim@tollerklubben.dk

TollerTavlen

Kalender for 2018

- 10.02** Udstilling Vonge
- 10.02** GENERALFORSAMLING Vonge kl. 14.00
- 27.04** Jagtprøve Tollerdays, Sjælland
- 28.04** Sporprøve Tollerdays, Sjælland
- 29.04** Udstilling og LP Tollerdays, Sjælland
- 26.05** Jagtprøve.
Modsat dag af national udstilling i Århus
- 25. + 26.8** Dobbelt jagtprøve Karup/Skive
- 15.09** Sporprøve, Rønhøj
- 16.09** Års – sponsorudstilling
- 29.09** Jagtprøve. Krogenberg Hegn, Sjælland
- 30.09** Tolling kursus

Juleudstilling - Dato følger

Annoncepriser

Priser for annoncer i Tollerbladet gældende fra 1. 1. 2017:

Priser angives for samlet betaling for annoncering i Tollerbladets årlige udgivelser. Betaling og annoncering i enkeltnumre af Tollerbladet er angivet i parentes.

Annoncer på Bagsiden

– kun helside: 8.000 kr. (2.500 kr.)

Annoncer på For- og Bagsidens indersider

– kun helsider: 5.000 kr. (1.500 kr.)

Øvrige annoncer inde i bladet:

Helsider: 3.000 kr. (1.000 kr.)

Halvsider: 1.500 kr. (ikke mulig)

Kvartsider: 750 kr. (ikke mulig)

Opdrætter Husk!

At melde dine hvalpe ind i klubben. Det er gratis at melde dem ind det første år.

Hvis du melder dem ind i efter 1. oktober, gælder medlemskabet også for det følgende år.

Mvh
Bestyrelsen

Bestyrelsen

Formand

Kim Lybech
Spurvevej 13, Assens
9550 Mariager
2298 7270

kim@tollerklubben.dk

Næstformand

Inger Mulbjerg
Strandagervej 5
8500 Grenå
2360 3349

inger@tollerklubben.dk

Sekretær

Lars Møller
Fløjstrupvej 34
7100 Vejle
7567 4444 / 3035 3479

lars@tollerklubben.dk

Medlem

Marianne Kolind
Tyttebærvej 13
9560 Hadsund
2063 0829

marianne@tollerklubben.dk

Kasserer

Johnny Selvig
Hjortevænget 43
3450 Allerød
4030 4556

johnny@tollerklubben.dk

Tollere på toppen

Bestået kørekort til hund: Bronze.
Redmound's Haze Of An Autumn Dawn
og Redmound's It's A Canadian Gamble
Sammen med fører, Kim Lybech.
Fotograf Karina Hornsyld

Klub Veteran Champion (KLBVCH)
Digby Tollers Buckshot - "Hannibal"
DK07225/2009
Ejer: Christine Nørskov Sørensen
Opdrætter: Tina og Agneta Joonas, Sverige
Fotograf Louise Nørskov Sørensen